

ΡΗΤΑ

ΖΩΑ

«Για κάθε είδος που ξέρουμε ότι κινδυνεύει υπάρχουν πιθανόν άλλα εκατό για τα οποία δεν γνωρίζουμε τίποτα».

Κάλουμ Μ. Ρόμπερτς, βιολόγος ειδικός στα θαλάσσια οικοσυστήματα

«Σήμερα θεωρείται υπερβολή να πιστεύεις ότι μία λογική ηθική απαιτεί συνεχές ενδιαφέρον για κάθε ζωντανό πλάσμα, ακόμη και για τις απλούστατες εκδηλώσεις της ζωής. Πάντως, πλησιάζει η εποχή που οι άνθρωποι θα νιώσουν μεγάλη έκπληξη για το ότι το γένος τους, χρειάστηκε τόσο καιρό μέχρι να αναγνωρίσει πως η απερίσκεπτη βλάβη της ζωής είναι ασύμβατη με την ηθική».

Άλμπερτ Σβάιτσερ

«Στις σχέσεις των ανθρώπων με τα ζώα, τα λουλούδια, με όλη τη δημιουργία, υπάρχει μια υπέρτατη ηθική που δυστυχώς μόλις που διαφαίνεται».

Βίκτωρ Ουγκώ

«Είμαι υπέρ των δικαιωμάτων των ζώων όπως και των δικαιωμάτων των ανθρώπων...αυτός είναι ο δρόμος του ολοκληρωμένου ανθρώπου».

Αβραάμ Λίνκολν

«Όσο οι άνθρωποι σφαγιάζουν τα ζώα, θα σκοτώνονται και μεταξύ τους... πράγματι αυτός που σπέρνει το σπόρο του φόνου και του πόνου δεν μπορεί να θερίσει χαρά και αγάπη».

Πυθαγόρας

«Σημασία δεν έχει αν τα ζώα έχουν λογική ή αν μιλάνε αλλά εάν υποφέρουν».

Τζέρεμι Μπένθαμ

«Η υπόθεση ότι τα ζώα δεν έχουν δικαιώματα και η πλάνη ότι η συμπεριφορά μας προς αυτά δεν έχει ηθική σημασία, είναι ένα

εξωφρενικό παράδειγμα της Δυτικής βαναυσότητας και βαρβαρότητας... Η οικουμενική ευσπλαχνία είναι η μόνη εγγύηση ηθικής».

Άρθουρ Σοπενχάουερ

«Ο άνθρωπος που δεν θέλει να καταπνίγει τα ανθρώπινα αισθήματά του, πρέπει να φέρεται με καλοσύνη στα ζώα, γιατί αυτός που είναι απάνθρωπος στα ζώα γίνεται σκληρός και στην επαφή του με τον άνθρωπο. Μπορούμε να κρίνουμε την ψυχή ενός ανθρώπου από τη συμπεριφορά του στα ζώα».

Ιμμάνουελ Καντ

«Τα ζώα μοιράζονται με εμάς το προνόμιο να έχουν ψυχή».

Πυθαγόρας

«Τα ζώα διαθέτουν το χάρισμα της επικοινωνίας και το χρησιμοποιούν... αλλά εμείς φαίνεται να το αγνοούμε».

Άλις Ουόκερ

«Η έλλειψη βίας οδηγεί στην υπέρτατη ηθική, που είναι και ο σκοπός όλης της εξέλιξης, μέχρι να σταματήσουμε να κάνουμε κακό στα ζώα, είμαστε ακόμα απολίτιστοι».

Τόμας Έντισον

«Οφείλουμε να δείξουμε στα ζώα μεγάλη καλοσύνη και ευγένεια για πολλούς λόγους. Αλλά πάνω απ' όλα επειδή είναι της ίδιας προέλευσης με εμάς».

Άγιος Ιωάννης Χρυσόστομος

«Οι άνθρωποι που ευχαριστιούνται, όταν κατώτερα πλάσματα υποφέρουν ή καταστρέφονται, δεν πρόκειται να νιώσουν συμπόνοια ή καλοσύνη ούτε και για τους συνανθρώπους τους».

Τζων Λοκ

«Οι νόμοι που καθιστούν αδίκημα την κακομεταχείριση των παιδιών από τους γονείς τους, θα έπρεπε να επεκταθούν για να περιλάβουν...όπως τους άτυχους δούλους...τα κατώτερα ζώα».

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

«Καταπατήσαμε τις περιοχές όπου ζουν τα άλλα είδη με τον ίδιο ακριβώς τρόπο που καταλαμβάνουμε τα εδάφη άλλων κρατών όταν υπάρχουν προβλήματα στις διακρατικές σχέσεις.»

LoveLock James, «Η Εκδίκηση της Γαίας», εκδόσεις Λιβάνη, σελ. 34

«Η ενεργειακή κρίση δεν έχει νόημα ως κρίση, και δεν είναι κρίση παρά μόνο σε σχέση με το σημερινό μοντέλο κοινωνίας. Είναι αυτή η κοινωνία που έχει ανάγκη κάθε χρόνο 10% περισσότερο πετρέλαιο ή ενέργεια για να μπορεί να εξακολουθεί να λειτουργεί».

Κορνήλιος Καστοριάδης, “Από την οικολογία στην αυτονομία”, εκδόσεις Κέδρος, 1981, σελ. 29

«Η φύση είναι το ανόργανο σώμα του ανθρώπου».

Καρλ Μαρξ από Γκυ Μπιολά, “Μαρξισμός και Περιβάλλον”, εκδόσεις Αλφειός, σελ. 7, 1984

«Τα γεγονότα μας θυμίζουν σε κάθε βήμα, ότι δεν κυριαρχούμε πάνω στην φύση, όπως κάποιος που θα βρισκόταν έξω από αυτήν, σαν κατακτητής που εξουσιάζει ένα ξένο λαό, αλλά ότι της ανήκουμε με την σάρκα μας, το αίμα μας και το μυαλό μας».

Φρίντριχ Ένγκελς, “Διαλεκτική της φύσης”

«Η φύση δε χαρίζει, δανείζει, κι όντας αγαθή δίνει σ’ αυτούς που κάνουνε γενναία χρήση».

William Shakespeare, “Τα Σονέτα”, Εκδόσεις Ίκαρος, σελ. 16

«Ελάχιστοι, ούτε καν οι περισσότεροι από τους ερευνητές του κλίματος και τους οικολόγους, είναι αυτοί που έχουν συνειδητοποιήσει την επικινδυνότητα των καταστρεπτικών (για το περιβάλλον) συνεπειών σε παγκόσμια κλίμακα».

James Lovelock, “Η Εκδίκηση της Γαίας”, εκδόσεις Λιβάνη σελ.

«Επιστήμονες πρόθυμοι να αρνηθούν την κλιματική αλλαγή, οικονομολόγοι έτοιμοι να επιχειρηματολογήσουν υπέρ της άποψης ότι οι φοροαπαλλαγές για τους πλούσιους συμβάλλουν στην ανάπτυξη, δικηγόροι ικανοί να υπερασπιστούν τα βασανιστήρια – όλοι τους μπορούν να υπολογίζουν σε υποστήριξη από ένα δίκτυο οργανώσεων που εμφανίζονται μεν επιφανειακά ανεξάρτητες, αλλά σε μεγάλο βαθμό συντηρούνται από μια χούφτα οικογένειες ζάπλουτων.»

Πωλ Κρούγκμαν, Καθημερινή, 24/10/2010

«Πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα άμεσα και χωρίς περιστροφές: Γιατί δεν υπάρχει καμιά κατάληψη της Βαστίλης, γιατί δεν υπάρχει κανένας Κόκκινος Οκτώβρης της οικολογίας για την περιβαλλοντολογική καταστροφή που απειλεί την ανθρωπότητα;»

Ούλριχ Μπεκ, Climate For Change, Φεβρουάριος 2009

«Η συμφωνία του Κιότο μοιάζει, κατά έναν παράδοξο τρόπο, με τη συμφωνία του Μονάχου, καθώς οι πολιτικοί προσπαθούν να δείξουν ότι αντιμετωπίζουν τα προβλήματα, ενώ στην πραγματικότητα προσπαθούν να κερδίσουν χρόνο ».

LoveLock James, "Η εκδίκηση της Γαίας"

«Όλη η ζωντανή ύλη στη Γη, από τις φάλαινες έως τους ιούς και από τις βελανιδιές έως τα φύκη, θα μπορούσε να θεωρηθεί ως μια και μόνη ζωντανή οντότητα μια οντότητα ικανή να χειρίζεται την ατμόσφαιρα της Γης για τις συνολικές ανάγκες της και προικισμένη με δυνάμεις πολύ μεγαλύτερες από εκείνες των μερών που την αποτελούν.»

LoveLock James, "Γαία-Μία Νέα Θεώρηση στη Ζωή του Πλανήτη"

«Αν το κλίμα ήταν τράπεζα, θα είχε ήδη σωθεί».

Ούγκο Τσάβες, Πρόεδρος της Βενεζουέλας, Διάσκεψη της Κοπεγχάγης 2009

«Πληθαίνουν οι φωνές που ζητούν τον περιορισμό ή ακόμα και την

εξάλειψη των δύο μεγάλων εμποδίων στο μέλλον, δηλαδή την εμπορευματοποίηση του πλανήτη και της “ιστορικής” μη διαθεσιμότητας των ΗΠΑ»

Ρικάρντο Πετρέλα, καθηγητής Οικολογίας του Ανθρώπου στην Ακαδημία Αρχιτεκτονικής του Μεντρίτσιο (Ελβετία), καθηγητής παγκοσμιοποίησης στο Καθολικό Πανεπιστήμιο του Λουβέν

«Μέχρι να αλλάξει η νοοτροπία μας δεν θα διαισθανόμαστε ενστικτωδών ότι ζούμε σε ένα ζωντανό πλανήτη ο οποίος αντιδρα στις αλλαγές που προκαλούμε είτε απαλείφοντας τις αλλαγές είτε απαλείφοντας εμάς».

Τζέιμς Λάβλοκ, “Η εκδίκηση της Γαίας”, σελ. 46

«Σήμερα, γνωρίζουμε ότι η Γη όντως αυτορυθμίζεται, όμως εξαιτίας του χρόνου που χρειάστηκε μέχρι να το αποδείξουμε, διαπιστώσαμε πολύ αργά ότι η αυτορρύθμιση δεν λειτουργεί πλέον και ότι το σύστημα της Γης πλησιάζει πολύ γρήγορα στην κρίσιμη κατάσταση όπου κινδυνεύουν όλες οι μορφές ζωής που υπάρχουν σε αυτό».

Τζέιμς Λάβλοκ, “Η εκδίκηση της Γαίας”, σελ. 27

«Θα πληρώσουμε για το φαινόμενο του θερμοκηπίου με τον έναν ή τον άλλον τρόπο... Θα πληρώσουμε για να μειώσουμε τις εκπομπές ρύπων που προκαλούν το φαινόμενο του θερμοκηπίου σήμερα, ή θα πληρώσουμε το τίμημα αργότερα με στρατιωτικούς όρους ... Και στο τίμημα αυτό θα περιληφθούν ανθρώπινες ζωές».

Στρατηγός Αντονι Ζίνι, πρώην επικεφαλής της Κεντρικής Διοίκησης των αμερικανικών δυνάμεων στον Περσικό Κόλπο

«Η ουσιαστική προστασία του περιβάλλοντος περνάει μέσα από μια ριζική αναμόρφωση της γενικότερης πολιτισμικής μας νοοτροπίας. Για να επιτευχθεί όμως κάτι τέτοιο πρέπει αρχικά να επιτευχθεί μια επανάσταση του ανθρώπινου νου».

Μάνος Δανέζης, ZENIΘ ΤΕΥΧΟΣ 25

«Ας είμαστε ειλικρινείς. Όλοι γνωρίζουμε πως το ζήτημα των εκπομπών αερίων του θερμοκηπίου έχει λάβει τέτοιες διαστάσεις εξαιτίας των βιομηχανικών χωρών».

Ίβο Ντε Μπερ, προϊστάμενος της γραμματείας της Υπηρεσίας του ΟΗΕ για την Κλιματική Αλλαγή

«Τόσο εμείς όσο και οι υπόλοιπες μορφές ζωής, από τις φάλαινες μέχρι τα βακτήρια, αποτελούμε μέρος μιας πολύ ευρύτερης και ποικιλόμορφης οντότητας, της ζωντανής Γης».

James Lovelock

«Σήμερα, γνωρίζουμε ότι η Γη όντως αυτορυθμίζεται, όμως εξαιτίας του χρόνου που χρειάστηκε μέχρι να το αποδείξουμε, διαπιστώσαμε πολύ αργά ότι η αυτορύθμιση δεν λειτουργεί πλέον και ότι το σύστημα της Γης πλησιάζει πολύ γρήγορα στην κρίσιμη κατάσταση όπου κινδυνεύουν όλες οι μορφές ζωής που υπάρχουν σε αυτό».

James Lovelock

«Πλούσιοι δεξιοί ιδεολόγοι έχουν συμμαχήσει με τις πιο ανεύθυνες και κυνικές εταιρείες στην βιομηχανία πετρελαίου, άνθρακα και μεταλλευμάτων, με σκοπό να χρηματοδοτούν ψευδοεπιστημονικές επιτροπές βιτρίνας, οι οποίες ειδικεύονται στην δημιουργία παραπλανητικών εντυπώσεων και ασάφειας σχετικά με την υπερθέρμανση του πλανήτη».

Αλ Γκορ, "Προσβολή στη Λογική"

«Περίπου το μισό ποσοστό σκόνης του κόσμου, που υπάρχει σήμερα στον αέρα προέρχεται από την άνυδρη Αφρική και οι επιπτώσεις της ξηρασίας είναι τόσο μεγάλες, ώστε το ποσοστό φόρτισης της ατμόσφαιρας σε σκόνη, σε παγκόσμιο επίπεδο, έχει αυξηθεί κατά 1/3».

Tim Flammery, "Οι Μάγοι του Καιρού"

«Τα δάση δεν είναι ακατοίκητα αλλά ασφυκτικά γεμάτα από τίμια πνεύματα το ίδιο καλά μ' εμένα. Αυτό που ονομάζουμε άγρια φύση, είναι ένας πολιτισμός διαφορετικός από τον δικό μας».

Ντέιβιντ Χένρι Θορώ

«Το μεγάλο σφάλμα κάθε ηθικού συστήματος μέχρι τώρα είναι πως όλα θεωρούν ότι έχουν να κάνουν μόνο με τις σχέσεις ανθρώπου προς άνθρωπο.

Κάποιος άνθρωπος είναι ηθικός μόνο όταν πιστεύει πως η ζωή είναι ιερή, τόσο εκείνη των φυτών και των ζώων, όσο και εκείνη των άλλων ανθρώπων».

Άλμπερτ Σβάιτσερ

«Στόχος μου είναι να δείξω ότι δεν υπάρχουν θεμελιώδεις διαφορές μεταξύ ανθρώπου και ανώτερων θηλαστικών, όσον αφορά τις πνευματικές δυνάμεις.

Ποτέ μην χρησιμοποιείς τις λέξεις ανώτερο και κατώτερο».

Δαρβίνος

ΑΝΘΡΩΠΟΣ: ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ & ΕΞΕΛΙΞΗ

«Χρειάζονται πολλά, τον κόσμο για ν' αλλάξεις: οργή κι επιμονή. Γνώση κ' αγανάκτηση. Γρήγορη απόφαση, στόχαση βαθιά, ψυχρή υπομονή, κι ατέλειωτη καρτερία. Κατανόηση της λεπτομέρειας και κατανόηση του συνόλου. Μονάχα η πραγματικότητα μπορεί να μας μάθει πώς την πραγματικότητα ν' αλλάξουμε.» , **Μπέρτολντ Μπρεχτ**, Ποιήματα, μτφ. Μάριος Πλωρίτης, **Θεμέλιο**, Αθήνα 1978, σ. 36 ~ **Θεατρικό έργο «Η απόφαση», 1930**

Η ενότητα μέσα από την πολλαπλότητα!

Λόγια του **Αϊνστάιν** σχετικά με το πανανθρώπινο-και όχι μόνο-ενδιαφέρον και το χρέος του ανθρώπου:

Ένα ανθρώπινο όν είναι ένα μέρος του όλου, που ονομάζεται "Σύμπαν", ένα μέρος περιορισμένο στο χρόνο και στο χώρο.

Βιώνει τον εαυτό του, τις σκέψεις του και τα συναισθήματά του ως κάτι διαχωρισμένο από τα υπόλοιπα – ένα είδος οφθαλμαπάτης της συνειδητότητάς του. Αυτή η οφθαλμαπάτη είναι μια μορφή φυλακής, που μας περιορίζει στις προσωπικές μας επιθυμίες και στην τρυφερότητα προς λίγα άτομα, τα πιο κοντινά μας. Ως αποστολή μας πρέπει να έχουμε την απελευθέρωση του εαυτού μας από αυτή τη φυλακή με το να διευρύνουμε τον κύκλο της συμπόνιας μας, ώστε να αγκαλιάσουμε όλα τα έμψυχα όντα και ολόκληρη τη φύση με την ομορφιά της.»

| Από μια επιστολή του 1950.

Ενώ στην εφηβεία του ο άνθρωπος συνοδεύεται από μια έντονη

τάση πειραματισμού, μίμησης και ενσωμάτωσης ρόλων, στην πορεία του προς τη δόμηση μιας σταθερής ατομικής ταυτότητας και στο προτελευταίο στάδιο της διαμόρφωσής της, πριν τον τελευταίο απολογισμό της ζωής του ατόμου, γίνεται εμφανής η στενή σχέση του ατόμου με την κοινωνία και το «Όλον» που αναφέρει ο Αϊνστάιν. Αφού έχουν λυθεί κάποια βασικά ζητήματα εξερεύνησης και οργάνωσης του Εαυτού, επέρχεται και η ομαλή σύνδεση με το Όλον, γιατί περνά στην αντίληψή του κάτι πολύ σημαντικό για το οποίο αξίζει να ζούμε: η προσφορά προς τους άλλους, η συνακόλουθη αίσθηση ύπαρξης νοήματος στα πλαίσια της αγάπης προς την φύση και την ομορφιά της. **Πηγή:** topikopoiisi.eu

«Συνεχίζει να μ' εντυπωσιάζει το γεγονός ότι το πανεπιστήμιο ως κουλτούρα, τόσο με την ανθρωπολογική όσο και την κοινωνιολογική έννοια του όρου, έχει εξελιχθεί σε κάτι που πλησιάζει μίαν αυτάρκη κλειστή (περίπου) κοινωνία...

Το πανεπιστήμιο τείνει να γίνει ένας καθεαυτό απομονωμένος (περίπου) κόσμος και μια αποξενωμένη κοινωνία, που οι παρανοϊκές συνέπειες των ίδιων της των ζωτικών δυνάμεων δραστηριότητας, συγκέντρωσης και επαγγελματισμού, την αποκόπτουν από την πραγματικότητα.

Ωστόσο ή πραγματικότητα, στον βαθμό που αφορά στην πνευματική ζωή, λέει σίγουρα τούτο: ότι ή ζωή του πνεύματος στο πανεπιστήμιο περιορίζεται ή ακόμη και παγιδεύεται ανάμεσα σε δύο (τουλάχιστον) μυλόπετρες: μια είναι ή ανάγκη για επιστημονική ειδίκευση, και μια είναι ή αναπόφευκτη εκλαΐκευση...

“Αν δεν υπάρχει ένα ψηλότερο επίπεδο πάνω στο οποίο θα σταθούμε, αν δεν έχουμε κανένα λόγο να κρατηθούμε όρθιοι, αν δεν ενδιαφέρει καμία κίνηση που να κοσμεί τη στάση μας και κανένας χρόνος για κάτι περισσότερο από μια σύντομη στιγμή επικοινωνίας, τότε μπορούμε να υποψιαστούμε ότι έχουμε φτάσει στο σημείο, όπου ή κουλτούρα θα υποχρεωθεί να υπάρχει χωρίς να συνδέεται με μια πνευματική κοινότητα.

Θα είναι ένα έργο χωρίς υπόθεση, θέατρο χωρίς σκηνή, μια παράσταση χωρίς ακροατήριο, ό ήχος του χειροκροτήματος χωρίς τη συμμετοχή μιας αυθόρμητης, πολιτισμένης ανταπόκρισης.

Κάτι τέτοιο θα μου φαινόταν και ελέγχω όσο μπορώ περισσότερο την μελαγχολία μου, ότι προσιωνίζει μια σοβαρή κατάρρευση της πνευματικής ζωής στα περισσότερα μέρη της Δυτικής κοινωνίας.»

Κορνήλιος Καστοριάδης ~ Πηγή: manosdanezis.gr

«Η ιστορική έρευνα έχει δείξει ότι ποτέ δεν υπήρξε σοβαρός πόλεμος μεταξύ δύο “αληθινών” δημοκρατιών (αν και τα κριτήρια με τα οποία ορίζεται η αληθινή δημοκρατία είναι κάπως χαμηλά). Στο πιο ειδικό θέμα της γεωργίας, ο βραβευμένος με Νόμπελ οικονομολόγος Αμάρτια Σεν έχει επισημάνει ότι ποτέ δεν υπήρξε λιμός σε μια αληθινή δημοκρατία.»

Colin Tudge, “Καλή τροφή για όλους για πάντα”, μτφ. Νίκη Σταυρίδη, εκδόσεις Κουκκίδα, Αθήνα 2014

«Έχει συχνά επισημανθεί ότι διαφορετικοί άνθρωποι νοιώθουν διαφορετικά, και άρα, λέει το επιχείρημα, η “ηθική” δεν είναι παρά ένα προσωπικό θέμα ή ένα “σχετικό” θέμα, το οποίο διαφέρει από τόπο σε τόπο και από εποχή σε εποχή. Υπάρχει μια δόση αλήθειας σε αυτό – αλλά όχι πάρα πολλή. Γιατί η κοινή παρατήρηση αλλά και η θεωρία μας δείχνουν ότι οι περισσότεροι άνθρωποι που θεωρούμε πνευματικά υγιείς σίγουρα συμφωνούν για τις γενικές αρχές. Οι περισσότεροι άνθρωποι που δεν είναι ψυχικά άρρωστοι συμφωνούν ότι η καλοσύνη είναι καλύτερη από την κακία, ότι είναι καλύτερο να προσπαθήσουμε να ταΐσουμε τους ανθρώπους παρά να τους αφήσουμε να πεθάνουν από την πείνα, ότι είναι καλύτερο να προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε τα συντροφικά μας είδη παρά να τα εξολοθρέψουμε. Η κοινή λογική, επομένως, και η κοινή ανθρώπινη φύση μας λένε ότι αυτές οι γενικές αρχές μπορούν σίγουρα να εκληφθούν ως ηθικές προσταγές.»

Colin Tudge, “Καλή τροφή για όλους για πάντα”, μτφ. Νίκη Σταυρίδη, εκδόσεις Κουκκίδα, Αθήνα 2014

Ακούμε: δεν θέλεις πια να δουλέψεις μαζί μας.

Γονάτισες. Δεν μπορείς άλλο να τρέχεις.

Κουράστηκες. Δεν μπορείς πια να μαθαίνεις καινούργια.

Ξόφλησες. Κανείς δεν μπορεί να σου ζητήσει να κάνεις πια τίποτα.

Μάθε λοιπόν: Εμείς το ζητάμε.
Σαν κουραστείς κι αποκοιμηθείς
Κανείς δεν θα σε ξυπνήσει πια να πει:
Σήκω, το φαί είν' έτοιμο.
Γιατί να υπάρχει έτοιμο φαί;
Σαν δεν θα μπορείς άλλο να τρέχεις,
θα μείνεις ξαπλωμένος. Κανείς
Δεν θα σε ψάξει για να πει:
Έγινε επανάσταση. Τα εργοστάσια
Σε περιμένουν.
Γιατί να 'χει γίνει επανάσταση;
Όταν πεθάνεις θα σε θάψουν
Είτε φταις που πέθανες είτε όχι.
Λες: Πολύν καιρό αγωνίστηκες. Δεν μπορείς άλλο πια
ν' αγωνιστείς.
Άκου λοιπόν: Είτε φταις είτε όχι:
Σαν δεν μπορείς άλλο να παλέψεις, θα πεθάνεις.
Λες: Πολύν καιρό ήλπιζες. Δεν μπορείς άλλο πια να ελπίσεις.
Ήλπιζες τι;
Πως ο αγώνας θα 'ναι εύκολος;
Δεν είν' έτσι.
Η θέση μας είναι χειρότερη απ' όσο νόμιζες.
Είναι τέτοια που: Αν δεν καταφέρουμε το αδύνατο
Δεν έχουμε ελπίδα.
Αν δεν κάνουμε αυτό που κανείς δεν μπορεί να μας ζητήσει
θα χαθούμε.
Οι εχθροί μας περιμένουν να κουραστούμε.
Όταν ο αγώνας είναι στην πιο σκληρή καμπή του,
Οι αγωνιστές έχουν την πιο μεγάλη κούραση.
Οι κουρασμένοι, χάνουν τη μάχη.
**Μπέρτολντ Μπρεχτ, Πέντε Δυσκολίες για να Γράψει Κανείς την
Αλήθεια, μτφ. Βασίλης Βεργωτής, εκδ. Στοχαστής**

«Τι 'ναι η αγάπη, αδερφοί μου; δεν είναι μονάχα συμπόνια μήτε
καλοσύνη· στη συμπόνια είναι δύο, αυτός που πονάει και αυτός
που συμπονάει· στην καλοσύνη είναι δύο, αυτός που δίνει και
αυτός που δέχεται· μα στην αγάπη είναι ένας, σμίγουν οι δύο

και γίνονται ένα, δεν ξεχωρίζουν· το εγώ κι εσύ αφανίζονται· αγαπώ θα πει χάνουμαι.»

Νίκος Καζαντζάκης, Ο Φτωχούλης του Θεού

«Να πεθαίνεις κάθε μέρα. Να γεννιέσαι κάθε μέρα. Ν' αρνιέσαι ό,τι έχεις κάθε μέρα. Ποτέ μην αναγνωρίσεις τα σύνορα του ανθρώπου! Να σπας τα σύνορα! Ν'αρνιέσαι ό,τι θωρούν τα μάτια σου. Να πεθαίνεις και να λες: θάνατος δεν υπάρχει!»

«Τι θα πει φως; Να κοιτάς με αθόλωτο μάτι όλα τα σκοτάδια.»

«Μην καταδέχεσαι να ρωτάς: “θα νικήσουμε; θα νικηθούμε;”

Πολέμα!»

«Ν' αγαπάς την ευθύνη. Να λες: Εγώ, εγώ μονάχος μου έχω χρέος να σώσω τη γης. Αν δε σωθεί, εγώ φταίω.»

Νίκος Καζαντζάκης, Ασκητική

1. «Ξέρουμε τι είμαστε, αλλά δεν ξέρουμε τι θα μπορούσαμε να είμαστε.»

Οφηλία στον Άμλετ

2. «Δεν απέτυχα. Έχω βρει 10.000 πράγματα που δεν λειτουργούν.»

Thomas Edison 1847-1931

3. «Τα μεγάλα πνεύματα πάντα αντιμετωπίζουν βίαιες αντιδράσεις από υποδεέστερα μυαλά.»

Άλμπερτ Αϊνστάιν, (1879-1955)

4. «Είμαστε έτσι φτιαγμένοι, ώστε να λαμβάνουμε έντονη απόλαυση από την αντίθεση, και πολύ μικρή απόλαυση από την τρέχουσα κατάσταση των πραγμάτων.»

Sigmund Freud (1856-1939)

5. «Δεν είμαι υποχρεωμένος να πετύχω, αλλά είμαι υποχρεωμένος να ανταποκριθώ σε όσο φως έχω.»

Αβραάμ Λίνκολν (1809-1865)

6. «Η μεγαλύτερη ανακάλυψη της γενιάς μου είναι ότι οι άνθρωποι μπορούν να αλλάξουν τη ζωή τους, αλλάζοντας τις απόψεις που έχουν διαμορφώσει στο μυαλό τους.»

William James (1842-1910)

7. «Δεν είναι τίποτα από μόνο του καλό η κακό, αλλά η σκέψη μας το κάνει τέτοιο.»

Σαίξπηρ (Άμλετ)

8. «Εκπαίδευση είναι ό,τι επιβιώνει όταν όλα όσα έχουμε μάθει έχουν ξεχαστεί.»

B.F. Skinner (1904-1990)

9. «Η πολυμάθεια δεν διδάσκει φρόνηση.»

Ηράκλειτος (544-483 B.C)

10. «Πρέπει να μάθουμε να ζούμε μαζί ως αδέρφια ή θα χαθούμε μαζί ως ανόητοι.»

Μάρτιν Λούθερ Κινγκ Τζούνιορ (1929-1968)

“10 Σημαντικές φράσεις ψυχολογίας”, antikleidi.com

«Ο χειρότερος αγράμματος είναι ο πολιτικά αγράμματος. Δεν ακούει τίποτα, δεν βλέπει τίποτα, δε μετέχει στην πολιτική ζωή.

Δε δείχνει να γνωρίζει ότι το κόστος διαβίωσης, η τιμή των φασολιών, του αλευριού, του ενοικίου, των φαρμάκων, όλα βασίζονται σε πολιτικές αποφάσεις. Νιώθει ακόμη και περήφανος για την πολιτική του αμορφωσιά, φουσκώνει το στήθος και λέει πως μισεί την πολιτική.

Δε γνωρίζει, ο ηλίθιος, πως απ” την έλλειψη συμμετοχής του στα κοινά προέρχεται η ύπαρξη της πόρνης, το παρατημένο παιδί, ο κλέφτης και, χειρότερα απ” όλα, οι διεφθαρμένοι αξιωματούχοι, οι λακέδες των εκμεταλλευτριών πολυεθνικών εταιρειών...».

Μπέρτολτ Μπρεχτ, candianews.gr

«Ένα πράγμα είναι σωστό όταν τείνει να διατηρήσει την ακεραιότητα, τη σταθερότητα και την ομορφιά της βιοτικής κοινότητας. Είναι λάθος, όταν τείνει προς το αντίθετο.»

Aldo Leopold, “A Sand County Almanac”

«μια νοημοσύνη ανίκανη να αντιμετωπίσει το πλαίσιο και την πλανητική πολυπλοκότητα, καθίσταται τυφλή, ασυνείδητη και ανεύθυνη»

Εντγκάρ Μορέν, “Το καλοφτιαγμένο κεφάλι”, Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου, σελ 15

«Ο χρόνος είναι το μεγάλο βέλος που πραγματοποιεί τη σύζευξη όλων των συστημάτων μεταξύ τους και του πλήθους των βελών που

συνθέτουν τις διακλαδώσεις και τις μεταβολές του κάθε μεμονωμένου συστήματος. Ο καθένας μας έχει το δικό του αυτόνομο μη αντιστρεπτό βέλος, το οποίο, όμως, είναι στενά συνυφασμένο με το μη αντιστρεπτό βέλος».

Τζον Μπρικς και Ντέιβιντ Πιτ “Ο Ταραγμένος Καθρέφτης”, εκδ. Κάτοπτρο, σελ 155

«Όσο μεγαλύτερη είναι η ποσότητα ενέργειας στη διάθεση του ανθρώπου, τόσο πιο σημαντικό γίνεται το παλιό ρωμαϊκό ερώτημα: ποιός ελέγχει τον ελέγχοντα. Σήμερα είναι ζήτημα ζωής ή θανάτου».

Λιούις Μάμφορντ, “Οι μεταμορφώσεις του Ανθρώπου”, Νησίδες, σελ. 98

«Αν προσθέσουμε άπειρα μηδενικά δεν πρόκειται να φτιάξουμε ποτέ μια μονάδα. Κατά τον ίδιο τρόπο και η αξία κάποιας κοινότητας εξαρτάται από το ηθικό και πνευματικό ανάστημα των ατόμων που τη συγκροτούν».

Καρλ Γιούνγκ, “Ανεξερεύνητος Εαυτός”

«Όσο πιο απομακρυσμένα είναι μεταξύ τους τα άτομα, τόσο πιο συνεκτικό γίνεται το Κράτος και αντίστροφα».

Καρλ Γιούνγκ, “Ανεξερεύνητος Εαυτός”

«Οι διανοούμενοι είναι σαν ζώα που έχουν ακούσει με ευκρίνεια όλους τους ήχους μίας μουσικής, αλλά που δεν είναι σε θέση να αντιληφθούν την ενότητα και την αρμονία του μουσικού έργου».

Φρίντριχ Έγκελ, “Ιστορία της Φιλοσοφίας”, Α9

«η ποσότητα της οργανωμένης διασκέδασης μετατρέπεται σε ποιότητα της οργανωμένης σκληρότητας»... «τα τραγούδια της μόδας έχουν κάνει προ πολλού βίωμά τους την περιφρόνηση του νοήματος.»

Μαξ Χορκχάιμερ, Τεοντόρ Αντόρνο, “Η διαλεκτική του διαφωτισμού”, Εκδόσεις Ύψιλον, σελ162

«Ο Οπενχάιμερ, γαντζωμένος σ’ ένα στύλο του κέντρου ελέγχου, θυμήθηκε ξαφνικά αυτούς τους στίχους, από το Bhagavad Gita, το ιερό άσμα των Ινδών:

Αν το φως χίλιων ήλιων
ξαφνικά ξέσπαγε στον ουρανό
σύγχρονα-θα 'ταν
όμοιο με τούτη τη λαμπρή δόξα

Έπειτα, όταν το γιγάντιο σύννεφο, υψώθηκε απειλητικό, πέρα
κει, πάνω από το «σημείο μηδέν», ένα άλλο ινδικό ποίημα του
Ξανάρθε στη μνήμη:

Είμαι ο θάνατος, που όλα τ' αρπάζει,
ο κλωνιστής των κόσμων.

Έτσι μίλησε ο Σρι Κρίσνα, ο υπέροχος, που βασιλεύει στη μοίρα
των θνητών. Αλλά ο Ρόμπερτ Οπενχάιμερ δεν ήταν πάρα μόνον ένας
άνθρωπος που του 'λαχε μια μεγάλη, μια πολύ μεγάλη εξουσία.

Κάνει εντύπωση, ότι μέσα στους παριστάμενους, κανένας δεν
αντέδρασε αντικειμενικά όπως το είχε φανταστή. Όλοι, ακόμα και
όσοι δεν είχαν θρησκευτικές προκαταλήψεις ή νιώθαν κάποια πολύ
ελαφριά κλίση στη θρησκεία -και ήταν οι περισσότεροι-
εκφράζονταν για το γεγονός με λόγια της περιοχής του μύθου ή
της θεολογίας.»

**Ρόμπερτ Γιούνγκ, "Από χίλιους ήλιους φωτεινότερο", Έκδοση
Μαρίας Μαλαγαρδή , σελ 219**

«Οι πολέμαρχοι του οικονομικού πολέμου έχουν βάλει στην πρέσα
τον πλανήτη και τον ξεζουμίζουν. Χτυπάνε τα κράτη και τη
νομοθετική τους εξουσία, αμφισβητούν τη λαϊκή κυριαρχία,
υπονομεύουν τη δημοκρατία, ρημάζουν τη φύση και καταστρέφουν
τους ανθρώπους και τις ατομικές τους ελευθερίες. Αμφισβητούν
ευθέως και ολοκληρωτικά το δικαίωμα του ανθρώπου στην
ευτυχία».

**Ζαν Ζίγκλερ , "Η Αυτοκρατορία της Ντροπής", εκδ. Σύγχρονοι
Ορίζοντες, σελ. 256**

«Για να έχουμε φιλικές σχέσεις με όλα τα κομμάτια της
ανθρωπότητας, θα πρέπει να έχουμε φιλικές σχέσεις με όλα τα
κομμάτια του εαυτού μας.»

**Λιούις Μάμφορντ, "Οι μεταμορφώσεις του Ανθρώπου", Νησίδες,
σελ. 167**

«Διακινδυνεύοντας να φανώ γελοίος, επιτρέψτε μου να πω ότι ο αληθινός επαναστάτης οδηγείται από ένα μεγαλειώδες αίσθημα αγάπης. Είναι αδύνατον να σκεφτώ έναν γνήσιο επαναστάτη χωρίς αυτή την ιδιότητα».

Τσε Γκεβάρα

«Οι μύθοι είναι, πρώτα απ'όλα, ψυχικές εκδηλώσεις που αντανακλούν την φύση της ψυχής»

Καρλ Γιούνγκ, "Η Ολοκλήρωση της Προσωπικότητας", εκδ. Σπαγειρία, σελ. 74

«Οι άνθρωποι δεν είναι πάντοτε διατεθειμένοι να πεθάνουν ήσυχα. Διότι η λιμοκτονία που σε ορισμένους φέρνει λήθαργο και την ανημποριά της απόγνωσης, σε άτομα διαφορετικού ταπεραμέντου προξενεί τη νευρική αστάθεια της υστερίας και τρελή απόγνωση. Και αυτοί στην απελπισία τους μπορεί να ανατρέψουν τα υπολείμματα οργάνωσης και να καταποντίσουν τον πολιτισμό».

Ρόμπερτ Χεϊλμπρόνερ, "Οι φιλόσοφοι του οικονομικού κόσμου", εκδ. Κριτική, 2000, σελ. 354, απόσπασμα από το βιβλίο του Τζόν Μείναρντ Κέυνς, "Οι Οικονομικές Συνέπειες της Ειρήνης"

«Είμαστε υποχρεωμένοι να παίρνουμε αποφάσεις όλο και μεγαλύτερης σημασίας βασιζόμενοι σε όλο και πιο αβέβαιες πληροφορίες.

Η απλή πίστη στην επιστήμη που χαρακτήριζε την πρώτη νεωτερικότητα είναι ανεπαρκής».

Ούλριχ Μπεκ, "Ελευθερία ή Καπιταλισμός", εκδ. Καστανιώτη, σελ. 247

«Αν η ανθρωπότητα εγκαταλείψει τον ορθό λόγο και την ηθική, χάνει και το δικαίωμα της ύπαρξης. Το σημερινό αδιέξοδο είναι πρωτοφανές. Αναζήτηση εναλλακτικών λύσεων είναι πλέον πνευματική και πολιτική απαίτηση».

Φρανσουά Μορέν, "Ένας Κόσμος Χωρίς την Wall Street;", Εκδόσεις Μεταίχμιο, σελ. 113

«Καλύτερα ν' ανάψεις ένα κερί, παρά να διαμαρτύρεσαι για το

σκοτάδι.»

Παροιμία των Κουακέρων

«Ο πόλεμος του ανθρώπου με τον εαυτό του σκεπάζεται εύκολα με το μίσος ενάντια σε κάποιον άλλο που τοποθετείται «αναπληρωματικά» για την δική του περιφρόνηση.»

Γιόζεφ Ράτνερ, “Ψυχολογία του Βάθους και Ανθρωπισμός”, εκδόσεις Μπουκουμάνης, 1969, σελ. 120

«Ο άνθρωπος έχει την μόνη φυσική αρετή, όπου ακόμη και ο πιο φλογερός κατήγορος των ανθρωπίνων ιδιοτήτων αναγκάζεται να ομολογήσει. Και αυτή η αρετή είναι η συμπάθεια».

Ζαν Ζακ Ρουσσώ , “Κοινωνική Ανισότητα”, εκδόσεις Δαρεμά, σελ. 40

«Η ζωή έχει ακόμη πάρα πολλές δυνατότητες για να τις περιλάβουν τα σχέδια μιας μόνο γενιάς, οι ελπίδες και οι πεποιθήσεις ενός μόνο στοχαστή».

Μάμφορντ Λιούις, “Η Ουτοπία, οι Δαίμονες της Ψυχής και η προοπτική του Ανθρώπου”, εκδόσεις Νησίδες, Σελ. 13

«Επειδή αποτελεί παγκόσμιο πιστεύω ότι ο άνθρωπος είναι μόνο όσα γνωρίζει η συνείδησή του, θεωρεί τον εαυτό του άκακο, προσθέτοντας Έτσι στην κακοήθεια και την ηλιθιότητα» (...)

«Είναι επιπόλαιο, παράλογο και ψυχικά ανθυγιεινό να παραβλέπουμε τις αντιδράσεις του ασυνείδητου» (...)

«Κανείς δεν φαίνεται να προσέχει πως ο σεβασμός του λόγου, που για μια ορισμένη φάση της ιστορικής ανάπτυξης υπήρξε απαραίτητος. Έχει και μια επικίνδυνη σκιώδη πλευρά» (...)

«Τα λογικά επιχειρήματα συνοδεύονται από κάποια επιτυχία όσο η συναισθηματικότητα μιας δεδομένης κατάστασης δεν υπερβαίνει το κρίσιμο σημείο. Αν η συγκινησιακή «θερμοκρασία» ξεπεράσει αυτό το επίπεδο, η πιθανότητα της αποτελεσματικότητας της λογικής ελαττώνεται και τη θέση της παίρνει η προπαγάνδα και οι χιμαιρικές ονειροφαντασιώσεις. Αυτό σημαίνει πως εκλύεται ένα είδος συλλογικής καταληψίας που εξελίσσεται Ραγδαία σε ψυχική επιδημία» (...)

Καρλ Γιούνγκ, 0 Ανεξερεύνητος Εαυτός, εκδόσεις ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ, σελ.

85, 76, 70 & 11

«Αντί να κινδυνεύουμε από άγρια θηρία, βράχους και πλημμύρες, σήμερα κινδυνεύουμε από τις στοιχειακές δυνάμεις της ίδιας μας της ψυχής». (...)

«Οι άνθρωποι, ξεχνούν το βασικό, ότι δηλαδή η ψυχική ζωή είναι μόνο στο ελάχιστο ταυτόσημη με το συνειδητό και τα τεχνάσματά του και ότι το μεγαλύτερο μέρος της αποτελείται από μη συνειδητά γεγονότα». (...)

«Ο μηχανισμός της συμβατικότητας κρατάει τους ανθρώπους σε κατάσταση ασυνειδητότητας και τότε, σαν άγρια θηρία, τρέχουν προς τις συνηθισμένες τους διεξόδους χωρίς την ανάγκη της συνειδητής εκλογής». (...)

«Αυτή η επίδραση των καλλίτερων συμβατικοτήτων είναι αναπόδραστη και ταυτόχρονα ένας τρομερός κίνδυνος». (...)

«Όταν δημιουργούνται νέες καταστάσεις, απρόβλεπτες από τις παλιές συμβατικότητες, τότε, το ανθρώπινο όν που η ρουτίνα το είχε κρατήσει σε κατάσταση ασυνειδησίας, γεμίζει από πανικό, ακριβώς σαν ένα ζώο, και με αποτελέσματα το ίδιο απρόβλεπτα». (...)

Καρλ Γιούνγκ, “Η Ολοκλήρωση της Προσωπικότητας”, εκδόσεις Σπαγείρια, σελ. 340-343

«Ανά πάσα στιγμή όλες μας οι καυχησιές για επιστημονική επάρκεια και πρόοδο ενδέχεται να εκμηδενιστούν από πλανητικές συμφορές που έφεραν μυαλά τα οποία έχουν χάσει την ικανότητα να ασχολούνται με οργανικές και κοινωνικές πραγματικότητες»

Lewis Mumford, “Η Ουτοπία, οι Δαίμονες της Ψυχής και η Προοπτική του Ανθρώπου”, εκδόσεις Νησίδες, 2011, σελ. 59

«Διαφωτισμός είναι η ανάδυση του ανθρώπου μέσα από την ανωριμότητα για την οποία υπεύθυνος είναι ο ίδιος. Ανωριμότητα είναι η ανικανότητα να χρησιμοποιήσεις το νου σου χωρίς την βοήθεια κάποιου άλλου».

Εμμανουήλ Κάντ, “Απάντηση του Ερωτήματος: Τι είναι ο Διαφωτισμός;”

«Όπως ακριβώς οι απαγορεύσεις άνοιγαν πάντα το δρόμο στην

παραγωγή τοξικότερων προϊόντων, έτσι και η απαγόρευση της θεωρητικής φαντασίας ανοίγει το δρόμο στην πολιτική παραφροσύνη».

Μαξ Χορκχάιμερ, Τέοντορ Αντόρνο, “Η Διαλεκτική του Διαφωτισμού”, Ύψιλον, 1986, σελ. 13

«Ένα ον αισθάνεται (ηθικά) υποχρεωμένο μόνο αν είναι ελεύθερο, και κάθε κεχωρισμένη υποχρέωση προϋποθέτει την ελευθερία».

Henry Bergson, “Οι Δύο Πηγές της Ηθικής και της Θρησκείας”, εκδ. Νησίδες, 2006, σελ. 25

«Θα είμαστε πάντοτε εν δυνάμει εγκληματίες χάρη στην ανθρώπινη φύση μας.

Μόνο ο βλάκας αρνείται μόνιμα τις συνθήκες της ίδιας του της ύπαρξης.

Αλήθεια, αυτή η άρνηση είναι ο καλύτερος τρόπος για να γίνει κάποιος όργανο του κακού».

Carl Jung, “Ο Ανεξερεύνητος Εαυτός”, Εκδόσεις Ιάμβλιχος, 1988, σελ. 86

«Κάθε τάξη καθοδηγείται από τη ζήλια και συναγωνίζεται με την τάξη που είναι η αμέσως ανώτερή της στην κοινωνική κλίμακα, ενώ δεν έχει καμία διάθεση να συγκριθεί με τις κατώτερές της ή τις πολύ ανώτερές της... Η αργόσχολη τάξη..., βρίσκεται στην κορυφή της κοινωνικής δομής, οι αξίες υπολογίζονται σύμφωνα με τα δικά της κριτήρια και ο τρόπος ζωής της καθορίζει το πρότυπο ευπρέπειας για όλη την κοινωνία... Κατά συνέπεια τα μέλη κάθε κοινωνικής τάξης αποδέχονται ως ιδανικό σαβουάρ βιβρ τον τρόπο ζωής της αμέσως ανώτερής τους και κατευθύνουν όλη τους την ενεργητικότητα στην κατάκτηση αυτού του ιδανικού...»

Veblen Thorstein, “Θεωρία της Αργόσχολης Τάξης”, εκδόσεις Κάλβος, 1982

«Το ηθικό κακό έχει την αδιαχώριστη από την φύση του ιδιότητα να είναι ως προς τις προθέσεις του (κυρίως σε σχέση με άλλους ομοφρονούντες) ενάντιο προς τον εαυτό του και αυτοκαταστροφικό, έτσι κάνει τόπο στην (ηθική) αρχή του καλού, έστω και αν η πρόοδος που σημειώνει είναι βραδεία».

Immanuel Kant, “Προς την Αιώνια Ειρήνη”, εκδόσεις Πόλις, 2006, σελ. 126

«Η πνευματική μονομέρεια είναι κι αυτή μορφή αναλφαβητισμού».
UNESCO, Βικιπαίδεια

«Η απώλεια του μέλλοντος οδηγεί στο παρελθόν, στην αναγέννηση του εθνικισμού και του θρησκευτικού φανατισμού».
Έντγκαρ Μορέν, Βικιπαίδεια

«Αυτοί που θα θελήσουν να πραγματευτούν χωριστά την πολιτική και την ηθική δεν καταλαβαίνουν τίποτα για καμιά από τις δύο».
Jean Jacques Rousseau, “Αιμίλιος”, εκδόσεις Πλέθρον, Τόμος Α, σελ. 29

«Ο καλός τακτοποιεί τον εαυτό του σε σχέση με το σύνολο, ενώ ο κακός τακτοποιεί το σύνολο σε σχέση με τον εαυτό του. Ο δεύτερος γίνεται το κέντρο των πάντων».

Jean-Jacques Rousseau, “Αιμίλιος”, εκδ. Πλέθρον, σελ. 124

«Όταν οι θεοί θέλουν να μας τιμωρήσουν, τότε εισακούν στις προσευχές μας».

Όσκαρ Ουάιλντ, www.pegas.gr

«Οι άνθρωποι της εποχής μας φεύγουν, διαρκώς φεύγουν. Φεύγουν από ποιόν; Θα αποτολμήσω μια απάντηση. Από τον εαυτό τους. Όταν αυτός κάποτε τους προλαβαίνει, το βάζουν στα πόδια. Τρέχουν, για να μην τον συναντήσουν και αναγκαστούν να λογαριαστούν μαζί του, πράγμα φοβερά δυσάρεστο. Απόδειξη το γεγονός ότι αποστρέφονται την περιουλογή, τον αργό ρυθμό ζωής, το διάλογο με αυτόν το σύντροφο που τους καταδιώκει».

Ε. Παπανούτσος

«Ο άνθρωπος που δεν γνωρίζει την ευσπλαχνία βρίσκεται έξω από την ανθρωπότητα και ακόμη η ίδια λέξη ανθρωπότητα λογίζεται συχνά ως συνώνυμο της ευσπλαχνίας».

Schopenhauer Arthur, 2003, “Τα πάθη του Κόσμου”, Εκδ. Printa, σελ. 152

«Θα είμαστε πάντοτε εν δυνάμει εγκληματίες χάρη στην ανθρώπινη φύση μας. Μόνο ο βλάκας αρνείται μόνιμα τις συνθήκες της ίδιας του της ύπαρξης. Αλήθεια, αυτή η άρνηση είναι ο καλύτερος τρόπος για να γίνει κάποιος όργανο του κακού».

Jung Carl, 1988, "Ο Ανεξερεύνητος Εαυτός", εκδ. Ιάμβλιχος, σελ. 86

«Θα έπρεπε να επεξεργαστούμε την έννοια Ευρώπη, ως ιστορική τελολογία ατελεύτητων έλλογων στόχων».

Husserl Edmund, 1991, "Η Κρίση του Ευρωπαϊού Ανθρώπου και η Φιλοσοφία", Εκδ. Έρασμος, σελ.63

«Ο άνθρωπος δεν είναι ο κύριος των όντων. Ο άνθρωπος είναι ο ποιμήν του Είναι».

Heidegger Martin, 1987, "Επιστολή για τον Ανθρωπισμό", Εκδ. Ροές, σελ. 117

«Η κρίση της ευρωπαϊκής ύπαρξης έχει δύο μόνον διεξόδους:

A. τον χαμό της Ευρώπης στην αποξένωση ως προς το ίδιο της το έλλογο νόημα ζωής, την πτώση στην έχθρα έναντι του πνεύματος και στον βαρβαρισμό.

B. την αναγέννηση της Ευρώπης εκ πνεύματος φιλοσοφίας μέσα από ένα ηρωισμό του Λόγου που θα έχει οριστικώς υπερβεί την φυσιοκρατία.»

Husserl Edmund, "Η κρίση του Ευρωπαϊού ανθρώπου και η φιλοσοφία", Εκδ. Έρασμος, σελ 7

«Η θρησκεία είναι για τον μυστικισμό ό,τι είναι η εκλαΐκευση για την επιστήμη»

Ανρί Μπερξόν, "Οι Δύο Πηγές της Ηθικής και της Θρησκείας", Εκδόσεις Νησίδες, σελ. 185

«Αν δεν κάνουμε την αρχή μιας αποτελεσματικής και έγκαιρης αλλαγής, το διευρυνόμενο χάος θα κλιμακωθεί προκαλώντας καταστροφή. Είτε αλλάζουμε έγκαιρα είτε υπομένουμε τις συνέπειες.»

Ervin Laszlo, "Κοσμική Αλλαγή 2012", εκδόσεις Έσοπτρον, σελ.

«Η ανθρωπότητα πρέπει πρώτα να δει αν θέλει να ζει. Αυτή πρέπει κατόπιν, να αναρωτηθεί αν θέλει μόνο να ζει ή εκτός απ' αυτό, να καταβάλει την αναγκαία προσπάθεια για να συντελεστεί, μέχρι στον απρόσβλητο πλανήτη μας, η ουσιαστική λειτουργία του σύμπαντος, που είναι μια μηχανή δημιουργίας θεών.»

Henri Bergson, “Οι δυο πηγές της ηθικής και της θρησκείας”, σελ.246

«Η αιωνιότης είναι η βαθειά ενατένιση του παρόντος.»

Κρισναμούρτι, “Εκλογαί”, σελ.64

«Ο ανώτερος σκοπός της ψυχοθεραπείας είναι να μην μεταθέτουμε τον ασθενή σε μια αδύνατη κατάσταση ευτυχίας, αλλά να του δώσουμε τη σταθερότητα και την φιλοσοφική υπομονή για να αντέξει τη δυστυχία.»

Καρλ Γιουνγκ, “Γιουνγκ”, Εκδ. Πλέθρον, 2006, σελ.119

«Η ουσία του υλισμού κρύβεται στην ουσία της τεχνικής, για την οποία ναι μεν έχουμε γράψει πολλά, αλλά λίγα σκεφτεί. Η τεχνική είναι στην ουσία της ένα οντολογικοιστορικό πεπρωμένο της λησμονημένης αλήθειας του Είναι.»

Μάρτιν Χαϊντέγκερ, “Επιστολή για τον ανθρωπισμό”, Εκδ. Ροές, 1987, σελ. 113

«Μόνον όταν το πνεύμα από την απλοϊκή εξωστρέφεια επιστρέφει στον εαυτό του και εμμένει σ' αυτόν αμιγώς και αποκλειστικώς, μπορεί να είναι ικανοποιημένο»

Edmund Husserl, “Η Κρίση του Ευρωπαϊού Ανθρώπου και η Φιλοσοφία”, Εκδ. Έρασμος, σελ.61

«θέλω να δείξω ότι πνευματικές αξίες:

δεν είναι το αποκλειστικό απόκτημα οργανωμένων εκκλησιών δε χρειάζονται υπερφυσικές έννοιες για να τις θέσουν σε ισχύ ολόκληρη η ανθρωπότητα είναι γενικά υπεύθυνη γι' αυτές

Maslow Abraham, “Θρησκείες, Αξίες και Εκστατικές Εμπειρίες”, Εκδ. Δίοδος, 1994, σελ.27

«Είμαστε σε θέση να οραματιζόμαστε εναλλακτικές μελλοντικές

προοπτικές που η εν γένει διασπορά τους ίσως τις βοηθήσει να πραγματοποιούν. Ότι χρειάζεται είναι η δημιουργία υποδειγμάτων ουτοπικού ρεαλισμού»

Giddens Antony, "Οι συνέπειες της Νεωτερικότητας", εκδ. Κριτική, 2001, σελ. 186

«Τίποτα δεν είναι μη αναστρέψιμο και οι δημοκρατικές ανθρωπιστικές συνθήκες πρέπει να αναγεννώνται σε διαρκή βάση.»

Έντγκαρ Μορέν, "Ευρώπη, Πολιτισμός και Βαρβαρότητα", Εκδ. Εικοστού Πρώτου, σελ. 116

«Οι καλύτεροι αρωγοί είναι οι πιο ολοκληρωμένοι ανθρωπιστές. Εκείνο που θα αποκαλούσα Ατραπό των μποτισάτβα είναι μια ενότητα αυτοπραγμάτωσης και κοινωνικού ζήλου, επομένως ο καλύτερος τρόπος για να γίνει κανείς καλύτερος αρωγός είναι να γίνει καλύτερο άτομο. Αλλά ένας απαραίτητος παράγοντας για να γίνει κανείς καλύτερο άτομο είναι η βοήθεια που προσφέρει προς τους άλλους ανθρώπους»

A. Μάσλοου, "Θρησκείες, "Αξίες και Εκστατικές Εμπειρίες", Εκδ. Δίοδος, σελ. 18

«Τίποτα δεν είναι πιο υποκειμενικό από την αντικειμενικότητα που δεν μπορεί να δει την υποκειμενικότητά της».

Laing, R. D. (1982). "The voice of experience". μτφρ. "Η φωνή της εμπειρίας", Εκδ. Ελεύθερος Τύπος, Αθήνα, 1984, σελ. 13

«Πρέπει να ξεπεράσουμε την ψυδαίσθησή μας ότι τα πράγματα πρέπει να είναι συγκεκριμένα για να είναι αληθινά, και ότι μόνο αυτό που είναι ποσοτικά μετρήσιμο είναι αληθινό, αν θέλουμε να κάνουμε κάποια πρόοδο στην κατανόηση του ανθρώπου και των προβλημάτων του».

Rollo May. 1967. Psychology and the Human Dilemma. trad ital. "La psicologia e il Dilemma Umano", ed. Astrolabio, 1970. p 191

«Πέρα από τις πολιτικές δυσκολίες, η Δύση υπέφερε από ένα ακόμη πολιτικό μειονέκτημα που έγινε δυσάρεστα αισθητό στις

μέρες του Γερμανικού Ναζισμού: την ύπαρξη ενός δικτάτορα στην σκιώδη πλευρά της ύπαρξής μας. Θεωρούμε πάντα πως βρίσκεται στην αντίθετη πολιτική πλευρά, ενώ εμείς “πιστεύουμε” πως είμαστε στην καλή πλευρά και έχουμε τα σωστά ιδανικά»

Jung Carl, “Ο Ανεξερεύνητος Εαυτός”, εκδόσεις Ιάμβλιχος, 1988, σελ. 75

«Επειδή αποτελεί παγκόσμιο πιστεύω ότι ο άνθρωπος είναι μόνο όσα γνωρίζει η συνείδησή του, θεωρεί τον εαυτό του άκακο, προσθέτοντας έτσι στην κακοήθεια και την ηλιθιότητα. Δεν αρνείται τα όσα έχουν συμβεί και εξακολουθούν να συμβαίνουν, αλλά είναι πάντα οι «άλλοι» που τα κάνουν»

Jung Carl, “Ο Ανεξερεύνητος Εαυτός”, εκδόσεις Ιάμβλιχος, 1988, σελ. 85

«Θεός για τους συνετούς ανθρώπους είναι η συνείδηση, ενώ για τους μη συνετούς η ηδονή.»

Πλάτωνας, www.pegas.gr

«Εκείνος που απέρριψε τα περισσεύματα εκείνος απέφυγε τις στέρησεις.»

Ιμμάνουελ Καντ, www.pegas.gr

«Το πρόβλημα όλων των ασθενών μου πάνω από τα 35 έτη ήταν η εύρεση μιας θρησκευτικής άποψης για την ζωή. Κανένας από όσους δεν ανέκτησαν την θρησκευτική τους άποψη δεν θεραπεύτηκε αληθινά. Αυτό βέβαια δεν έχει σχέση με κάποια ιδιαίτερη θρησκεία ή τη συμμετοχή σε κάποια εκκλησία.»

Jaffe Aniela, “Κ.Γκ. Γιούνγκ – Βιογραφία”, εκδ. Ιάμβλιχος, σελ. 102

«Πρέπει να ξεπεράσουμε την ψυδαισθησή μας ότι τα πράγματα πρέπει να είναι συγκεκριμένα για να είναι αληθινά, και ότι μόνο αυτό που είναι ποσοτικά μετρήσιμο είναι αληθινό, αν θέλουμε να κάνουμε κάποια πρόοδο στην κατανόηση του ανθρώπου και των προβλημάτων του.»

Rollo May, Ψυχολόγος (1967)

«Ο πλούτος δεν αλλάζει τους ανθρώπους, απλώς ρίχνει τις μάσκες τους.»

Ταλεϋράνδος, Γάλλος διπλωμάτης, 1754-1838

«...Δεν φτάνει να κάνει ο νομοθέτης ίσες τις περιουσίες, πρέπει και να επιδιώκει τον μετριασμό...γιατί περισσότερο πρέπει να εξισώσει τις επιθυμίες, παρά τις περιουσίες και τούτο δε μπορεί να γίνει παρά μόνο εφόσον οι πολίτες διαπαιδαγωγούνται σωστά με καλούς νόμους...»

Αριστοτέλης (“Πολιτικά”, Βιβλίο 2, σ. 143)

«Ο άνθρωπος που του έχουν αρνηθεί το δικαίωμα να παίρνει σημαντικές αποφάσεις, αρχίζει να θεωρεί σημαντικές τις αποφάσεις που του επιτρέπεται να παίρνει.»

Northcote Parkinson (1909-1993 , Βρετανός ιστορικός)

«Τι σόι άνθρωποι είσαστε, ναι κι εσύ! Βρίσκετε τη θεωρία των κβάντα από τη μια, κι από την άλλη αφήνετε να σας διατάζουν μισοάγριοι να κυριεύσετε τον κόσμο, αλλά και να μην σας αφήσουν να ‘χετε την γυναίκα που θέλετε»

Μπέρτχολντ Μπρεχτ, “Τρόμος και Αθλιότητα του Τρίτου Ράιχ”, σελ. 75, εκδ. Κάλβος

«Υπήρξα ηλίθιος για 47 χρόνια γιατί πίστευα στην Ευρώπη και στον Αμερικανικό πολιτισμό».

Διευθυντής κλινικής στη Φαλούτσα την εποχή της επίθεσης των ΗΠΑ στο Ιρακ το 2003, Έλιοτ Βάινμπέργκερ, 2005, “Τι άκουσα για το Ιράκ”, εκδ. Άγρα

«Σας δόθηκε η επιλογή μεταξύ πολέμου και ατιμίας. Διαπράξατε την ατιμία και θα έχετε και τον πόλεμο».

Ουίνστον Τσώρτσιλ, Ιστορικά θέματα, τεύχος 76, σελ. 79

«Το πρώτο έργο ενός δεύτερου Διαφωτισμού είναι να προβάλλει μια εικόνα, μια έννοια, ένα οργανωτικό μοντέλο δημοκρατίας αποδεσμευμένης από το εδαφικό στοιχείο. Θα πρέπει να φανταστούμε καθαρά τη μετά-εθνική και κοσμοπολίτικη δημοκρατία, προτού μπορέσουμε να τη θεσπίσουμε».

Μπεκ Ούλριχ, 2001, “Ελευθερία ή Καπιταλισμός”, εκδ. Καστανιώτη

«Η πνευματική μονομέρεια είναι κι αυτή μορφή αναλφαβητισμού».

UNESCO

«Οι άνθρωποι δεν είναι πάντοτε διατεθειμένοι να πεθάνουν ήσυχα. Διότι η λιμοκτονία που σε ορισμένους φέρνει λήθαργο και την ανημποριά της απόγνωσης, σε άτομα διαφορετικού ταπεραμέντου προξενεί την νευρική αστάθεια της υστερίας και τρελή απόγνωση. Και αυτοί στην απελπισία τους μπορεί να ανατρέψουν τα υπολείμματα οργάνωσης και να καταποντίσουν τον πολιτισμό».

Τζόν Μείναρντ Κέυνς, “Οι Οικονομικές Συνέπειες της Ειρήνης”

«Δε θ’ αποποιηθώ μικρόπρεπα την απεραντοσύνη του καλού, γιατί άκουσα πώς ήλθε σε άλλους με κάποια διαφορετική μορφή».

Emerson Ralph Waldo, “Δοκίμια” (“Essays”), 2010

«Πάντα οφείλουμε να κάνουμε το καθήκον μας γιατί, παρά τον Νίτσε, η ηθική αξίζει... αυτή είναι η ομολογία μου.»

Κ. Γκ. Γιουνγκ Βιογραφία σελ. 35, εκδόσεις ΙΑΜΒΛΙΧΟΣ

«Όποιος ξεχνά την ιστορία του είναι υποχρεωμένος να την ξαναζήσει.»

Τζόρτζ Σανταγιάνα

«Το κοινό συμφέρον πρέπει να τίθεται πάνω από το προσωπικό συμφέρον. Η εν λόγω άποψη εδράζεται, κατά κάποιο τρόπο, σε μια μεταφυσική θέση: ότι το όλον είναι πιο σημαντικό από το μέρος, το σύμπαν πιο σημαντικό από τη Γη».

Καρτέσιος // Sorèl Tom, Ντεκάρτ, 2006, εκδόσεις Ελληνικά Γράμματα

«Η ηθικότητα μαθαίνει όχι πως να γίνεις ευτυχισμένος, αλλά πώς να γίνεις άξιος ευτυχίας».

Ιμμάνουελ Καντ

«Τα λογικά επιχειρήματα συνοδεύονται από κάποια επιτυχία όσο η συναισθηματικότητα μιας δεδομένης κατάστασης δεν υπερβαίνει το κρίσιμο σημείο. Αν η συγκινησιακή «θερμοκρασία» ξεπεράσει αυτό το επίπεδο, η πιθανότητα της αποτελεσματικότητας της λογικής

ελαττώνεται και τη θέση της παίρνει η προπαγάνδα και οι χιμαιρικές φαντασιώσεις. Αυτό σημαίνει πως εκλύεται ένα είδος συλλογικής καταληψίας που εξελίσσεται ραγδαία σε ψυχική επιδημία. Σε μια τέτοια κατάσταση αναδύονται στην επιφάνεια όλα τα αντικοινωνικά στοιχεία»

Καρλ Γιούνγκ, Ο Ανεξερεύνητος Εαυτός

«Δεν υπάρχει, ούτε μπορεί να υπάρξει, κανένας θεμελιώδης και υποχρεωτικός νόμος για το σώμα του λαού, ούτε καν το κοινωνικό συμβόλαιο».

Ζαν Ζακ Ρουσσώ, Το Κοινωνικό Συμβόλαιο

«Είναι παράξενος πόθος το να επιδιώκεις την εξουσία και να χάνεις την ελευθερία.
Ο άνθρωπος κυριαρχώντας πάνω στους άλλους, χάνει τη δική του ελευθερία».

Φράνσις Μπέικον, www.pegas.gr/sofia/40.htm

«Να ενεργείς σύμφωνα με εκείνα τα αξιώματα που θέλεις να γίνουν ένας γενικός νόμος.»

Ιμμάνουελ Καντ

«Καθένας ζει μόνος του, καθόλου δε νοιάζεται για τη μοίρα όλων των υπόλοιπων. .. Πάνω από αυτή τη ράτσα ανθρώπων στέκει μια τεράστια και προστατευτική δύναμη.. Προνοεί για την ασφάλεια τους, προβλέπει τις ανάγκες τους και προσφέρει όσα τους είναι απαραίτητα, .. εκτός από το να απαλλάσσει όλους αυτούς τους ανθρώπους από τον κόπο της σκέψης. Καθημερινά καθιστά την ελευθερία πράξεων του ανθρώπου λιγότερο χρήσιμη, λιγότερο συχνή. Πάντα πίστευα ότι η υποτέλεια μιας αρμονικής, ήρεμης και ήπιας μορφής όπως αυτή που μόλις περιέγραψα... θα μπορούσε... να εδραιωθεί κάτω από τις φτερούγες της κυριαρχίας του λαού.»

Τοκβίλ

«Έγραψα ένα έργο για την Ηθική, το κατέκριναν οι πάντες και το διαστρέβλωσαν... Έχοντας πάρει το μάθημά μου, ότι δεν πρέπει να παρουσιάζεις στους ανθρώπους ούτε την ιστορική αλήθεια που τους πληγώνει ούτε και την φιλοσοφική αλήθεια που τους

αναστατώνει αλλά μόνον την κρύα και χειροπιαστή αλήθεια
ρίχτηκα στις θετικές επιστήμες και έτσι έγραψα ένα βιβλίο για
το οποίο είπαν τα καλύτερα μα δεν το διάβασε κανένας.

Απογοήτευση!»

D' Alembert, Apologie de l' Etude (1767)

«Φιλοσοφία της επιστήμης χωρίς ιστορία της επιστήμης είναι
κενή, ιστορία της επιστήμης χωρίς φιλοσοφία της επιστήμης
είναι τυφλή»

Lakatos

«Είμαι υπέρ του διαχωρισμού κράτους και επιστήμης και υπέρ της
κρατικής παρέμβασης εναντίον του επιστημονικού σωβινισμού,
οπουδήποτε αυτός εμφανίζεται... Η υπόθεση Lysenko ήταν λάθος όχι
επειδή το κράτος δεν έπρεπε να είχε επέμβει αλλά γιατί το
κράτος που επενέβη ήταν ολοκληρωτικό».

Feyerabend [επιστολή στον Lakatos, 29/5/1973]

«Εφόσον πολλοί άνθρωποι ενωμένοι θεωρούνται ένα σώμα τότε
έχουν μόνο μια βούληση που αποβλέπει στη διατήρηση όλων μαζί
και στο ευ ζην... Ειρήνη ενότητα και ισότητα είναι οι εχθροί της
πολιτικής μηχανοραφίας.»

**Ζαν Ζακ Ρουσσώ, "Το Κοινωνικό Συμβόλαιο", εκδόσεις ΠΟΛΙΣ,
2004**

«Είναι δύσκολο να κατανοήσει κανείς κάτι, όταν ο μισθός του
εξαρτάται από το να μην το κατανοεί».

Άπτον Σίνκλερ

«Είναι η εμπράγματη και όχι η ανθρώπινη σχέση που προκαλεί τον
πόλεμο, και καθώς η εμπόλεμη κατάσταση δεν μπορεί να προκύψει
από απλές προσωπικές σχέσεις, αλλά μόνον από σχέσεις
ιδιοκτησίας, ο ιδιωτικός πόλεμος ή του ανθρώπου με τον
άνθρωπο, δεν μπορεί να υπάρξει ούτε στη φυσική κατάσταση, όπου
δεν υπάρχει σταθερή ιδιοκτησία, ούτε στην κοινωνική κατάσταση,
όπου τα πάντα υπάγονται στην αρχή των νόμων.»

Ζαν Ζακ Ρουσσώ

«Όσον αφορά στην Ευρώπη, ένα πράγμα πρέπει πάση θυσία να

αποφύγουμε, την ήσυχη συνείδηση, η οποία είναι πάντα μια ψευδής συνείδηση. Χάρη στο έργο της μνήμης, πρέπει να φτάνουν ως εμάς και να μας κατατρύχουν οι διάφορες μορφές βαρβαρότητας: οι υποδουλώσεις, το δουλεμπόριο των Μαύρων, οι αποικιοκρατίες, οι ρατσισμοί, ο ναζιστικός και ο σοβιετικός ολοκληρωτισμός. Αυτή είναι μια απαραίτητη προϋπόθεση, αν θέλουμε να υπερνικήσουμε τους νέους κινδύνους της βαρβαρότητας.»

Έντγκαρ Μορέν, “Ευρώπη, Πολιτισμός & Βαρβαρότητα”

«Η παγκόσμια κουλτούρα μπορεί να προκαλέσει μια καινούρια απελευθέρωση πνευματικών δυνάμεων, που θα φανερώσουν καινούριες δυνατότητες, οι οποίες δεν είναι περισσότερο ορατές μέσα στον ανθρώπινο εαυτό απ’ όσο ήταν η ραδιενέργεια πριν από ένα μόλις αιώνα στον υλικό κόσμο, κι ας βρισκόταν ανέκαθεν εκεί.»

Λιούις Μάμφορντ, “Οι Μεταμορφώσεις του Ανθρώπου”

«Να βρεθεί μια μορφή συνένωσης που θα υπερασπίζεται και θα προστατεύει με όλη τη δύναμη από κοινού το πρόσωπο και τα αγαθά κάθε μέλους κατά τρόπο ώστε ο καθένας, αν και σχηματίζει ενιαίο σώμα με όλους, θα υπακούει ωστόσο μόνο στον εαυτό του και θα παραμένει το ίδιο ελεύθερος όσο και πριν. Αυτό είναι το θεμελιώδες πρόβλημα στο οποίο το κοινωνικό συμβόλαιο δίνει τη λύση».

Ζαν Ζακ Ρουσσώ, Το Κοινωνικό Συμβόλαιο

«Ο Homo economicus, που τοποθετεί το οικονομικό συμφέρον πάνω από οτιδήποτε άλλο, τείνει να υιοθετήσει εγωκεντρικές συμπεριφορές, οι οποίες αγνοούν τον πλησίον και αναπτύσσουν, γι’ αυτόν ακριβώς το λόγο, τη δική τους βαρβαρότητα. Έτσι, βλέπουμε τις δυνατότητες και τις δυνητικότητες της βαρβαρότητας να εμφανίζονται σε όλα τα ιδιαίτερα γνωρίσματα του ανθρώπινου είδους μας».

Έντγκαρ Μορέν

«Η παγκόσμια ιστορία είναι η πρόοδος στη συνείδηση της ελευθερίας».

Χέγκελ

«Η πιο επικίνδυνη από τις κρίσεις οι οποίες ταλανίζουν το σύγχρονο κόσμο είναι αυτή του ελλείμματος δημοκρατίας. Σε περίπτωση που δεν καταφέρουμε να την ανατρέψουμε, πολύ σύντομα θα μετατραπούμε σε απλούς θεατές ανίκανους για κάθε μορφής κοινωνικής πρωτοβουλίας.»

Νόαμ Τσόμκι, "Κρίση και Ελπίδα"

«Ο καταναγκασμός έφτιαξε τους πρώτους δούλους. Η δειλία τους διαιώνισε.»

Ζαν Ζακ Ρουσσώ

«Να θυμάστε ότι η ιερότητα της ζωής στα ορεινά του Αφγανιστάν είναι το ίδιο απαραβίαστη για τα μάτια του Παντοδύναμου Κυρίου, όσο μπορεί να είναι και η δική σας. Να θυμάστε ότι Εκείνος που σας ένωσε σαν ανθρώπινα όντα με την ίδια σάρκα και το ίδιο αίμα, σας έχει ενώσει και με τον νόμο της αμοιβαίας αγάπης... που δεν περιορίζεται από τα σύνορα του χριστιανικού πολιτισμού...»

Γλάδστον, πρωθυπουργός της Μεγάλης Βρετανίας

«Νομίζω ότι πρέπει να έχουμε μια διεπιστημονική προσέγγιση και αυτό είναι ίσως το σημαντικότερο θέμα σήμερα. Διότι οι σύγχρονοι κοινωνιολόγοι μένουν προσκολλημένοι στην κοινωνιολογία και οι ανθρωπολόγοι στην ανθρωπολογία κ.τ.λ. Και ένα από τα μεγαλύτερα εμπόδια της κοινωνιολογίας σήμερα είναι ότι ξεκίνησε από τον 19ο αιώνα και είναι επικεντρωμένη στο έθνος – κράτος, στις εθνικές κοινωνίες. Πρέπει να ξεφύγει από αυτό το πλαίσιο, διότι είναι ένα σημαντικό εμπόδιο για τις κοινωνικές επιστήμες. Αν αυτές θέλουν να κατανοήσουν τα σύγχρονα παγκόσμια φαινόμενα, θα πρέπει να μην περιορίζουν την οπτική τους στο εθνικό επίπεδο, αδυνατώντας έτσι να κατανοήσουν τη νέα παγκόσμια αλληλεπίδραση.»

Ούλριχ Μπεκ, 22-11-2009, πηγή: Καθημερινή

«Χρειάζεται μια νέα ηθική, αυτή η ηθική πρέπει να ενεργοποιήσει ένα μεγάλο κίνημα, πείθοντας απρόθυμους ηγέτες

και απρόθυμες κυβερνήσεις και απρόθυμους λαούς ακόμη να προχωρήσουν στις απαραίτητες αλλαγές. Μια μεγάλη αλλαγή στον τρόπο που διαχειριζόμαστε τη Γη και τη ζωή πάνω της είναι απαραίτητη αν θέλουμε να αποφύγουμε τεράστια ανθρώπινη δυστυχία και να μην βλάψουμε ανεπανόρθωτα την παγκόσμια κατοικία μας πάνω σε αυτόν τον πλανήτη».

Η Ένωση Ευαισθητοποιημένων Επιστημόνων (Union of Concerned Scientists)

«Όταν ήρθαν να πάρουν τους Εβραίους, δεν διαμαρτυρήθηκα, γιατί δεν ήμουν Εβραίος.

Όταν ήρθαν για τους κομμουνιστές δεν φώναξα, γιατί δεν ήμουν κομμουνιστής.

Όταν κατεδίωξαν τους τσιγγάνους, ούτε τότε φώναξα, γιατί δεν ήμουν τσιγγάνος.

Όταν έκλεισαν το στόμα των Ρωμαιοκαθολικών που αντιτάσσονταν στο φασισμό, δεν έκανα τίποτα γιατί δεν ήμουν καθολικός.

Μετά ήρθαν να συλλάβουν εμένα, αλλά δεν υπήρχε πια κανείς να αντισταθεί μαζί μου ...»

Μπέρτολτ Μπρεχτ

«Πάντα πίστευα ότι η υποτέλεια μιας αρμονικής, ήρεμης και ήπιας μορφής, ...θα μπορούσε... να εδραιωθεί κάτω από τις φτερούγες της κυριαρχίας του λαού».

Tocqueville "Democracy"

«Η κατακερματισμένη σκέψη, τεμαχίζει καθετί που είναι σφαιρικό, αγνοεί εκ φύσεως το πολύπλοκο του ανθρώπου και το πλανητικό – πλαίσιο περιβάλλον. Δεν αρκεί όμως να σηκώσουμε τη σημαία του σφαιρικού: πρέπει να συνενώσουμε τα στοιχεία του σφαιρικού σε μια σύνθετη οργανοποιητική συνάρθρωση, πρέπει να τοποθετήσουμε το πλαίσιο – περιβάλλον μέσα στο δικό του περιβάλλον πλαίσιο».

Έντγκαρ Μορέν, "Γη – Πατρίδα", εκδ. ΟΔΥΣΣΕΑΣ

«Η περιοριστική αντίληψη που συνίσταται στο να ασχολούμεθα με μια μόνο σειρά παραγόντων προκειμένου να ρυθμίσουμε το σύνολο των προβλημάτων που έχουν τεθεί από την πολύμορφη κρίση την

οποία διανύουμε σήμερα δεν αποτελεί τόσο την λύση όσο καθεαυτό το πρόβλημα».

Aurelio Peccei, Daisaku Ikado, βιβλίο "Γη-Πατρίδα" του Έντγκαρ Μορέν, εκδ. ΟΔΥΣΣΕΑΣ

«Διαιώνίζουν το παράδοξο, αποφασισμένοι να μείνουν αναποφάσιστοι, σταθερά ασταθείς, παντοδύναμα αδύναμοι, σθεναρά ασθενείς. Η εποχή της αναβλητικότητας, των ημίμετρων, του εξευμενισμού, της σύγχυσης και των καθυστερήσεων φτάνει, όμως, στο τέλος της. Έρχεται η ώρα να υποστούμε τις συνέπειες».

Ουίνστον Τσώρτσιλ

«Δεν αρκεί να πάει η ιδέα προς το πραγματικό, πρέπει και το πραγματικό να πάει προς την ιδέα».

Καρλ Μαρξ

«Για να έχουμε φιλικές σχέσεις με όλα τα κομμάτια της ανθρωπότητας, θα πρέπει να έχουμε φιλικές σχέσεις με όλα τα κομμάτια του εαυτού μας...».

Λιούις Μάμφορντ "Οι μεταμορφώσεις του ανθρώπου"

«Όλες αυτές οι εκτροπές που ευτελίζουν το ύφος οφείλονται σε μία και μόνη αιτία, την αγωνιώδη αναζήτηση πρωτοτύπων ιδεών, πράγμα για το οποίο οι σύγχρονοι μας κάνουν σαν αλλοπαρμένοι».

Λογγίνου "Περί Ύψους". circa 1-50 μ.Χ., μετάφραση-επιμέλεια Μ.Ζ. Κοπιδάκης,

εκδ. Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη, 1990. πηγή: περιοδικό Φωτοχώρος

«Το Άγιο Πνεύμα είναι βέβαια παρόν σε όλα γενικώς τα όντα, καθώς όλα τα συγκρατεί και ανακινεί τα φυσικά τους σπέρματα. Ιδιαίτερα όμως υπάρχει σε όλους όσους υπακούουν στο Νόμο διότι υποδεικνύει σε αυτούς την παράβαση των εντολών και τους φωτίζει σχετικά με την υπόσχεση του ερχομού του Χριστού, και επιπλέον υπάρχει σε όλους τους Χριστιανούς διότι τους χαρίζει την υιοθεσία».

Άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής (στη γ' περί θεολογίας εκατοντάδα του)

«Τα προβλήματα στον κόσμο σήμερα είναι τόσο τεράστια που δεν μπορούν να λυθούν με το επίπεδο της σκέψης που τα δημιούργησε».

Άλμπερτ Αϊνστάιν

«Η παγκόσμια κουλτούρα μπορεί να προκαλέσει μια καινούρια απελευθέρωση πνευματικών δυνάμεων, που θα φανερώσουν καινούριες δυνατότητες, οι οποίες δεν είναι περισσότερο ορατές μέσα στον ανθρώπινο εαυτό απ' όσο ήταν η ραδιενέργεια πριν από ένα μόλις αιώνα στον υλικό κόσμο, κι ας βρισκόταν ανέκαθεν εκεί»

Λιούις Μάμφορντ "Οι μεταμορφώσεις του ανθρώπου"

«Από αμέλεια του νου καταβροχθίζουμε ο ένας τον άλλον».

Εμπεδοκλής ο Ακραγαντίνος

Γιάννης Τζαβάρας, "Η Ποίηση του Εμπεδοκλή", 1988, σελ. 205, εκδ. Δωδώνη

«Ξεκίνα από το να κάνεις ότι είναι απαραίτητο. Μετά κάνε ότι είναι δυνατό...Και ξαφνικά πετυχαίνεις το αδύνατο»,

Άγιος Φραγκίσκος της Ασίζης

«Είναι στην ουσία των πραγμάτων το ότι η οποιαδήποτε επιτυχία γεννά κάτι, που θα καταστήσει αναγκαία μια ακόμα μεγαλύτερη προσπάθεια».

Ουόλτ Ουίτμαν

«Η ανθρωπότητα δεν προσδιορίζεται από όσα δημιουργεί αλλά από όσα επιλέγει να μην καταστρέψει».

Έντουαρντ Γουίλσον, επιστήμονας της βιολογίας

ΚΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Για την ιστορική σημασία της Επανάστασης ο Καντ έγραφε το

1798:

«Ένα τέτοιο συμβάν στην ιστορία του κόσμου δεν πρόκειται ποτέ να ξεχαστεί, γιατί αποκάλυψε στο βάθος της ανθρώπινης φύσης τη δυνατότητα ηθικής προόδου, που κανένας ως σήμερα δεν είχε υποψιαστεί. Έστω και αν ο στόχος δεν επετεύχθη (...) αυτές οι πρώτες ώρες της ελευθερίας δε χάνουν τίποτε από την αξία τους. Γιατί αυτό το γεγονός είναι πάρα πολύ μεγάλο, πάρα πολύ δεμένο με τα συμφέροντα της ανθρωπότητας και έχει πάρα πολύ μεγάλη επιρροή σε όλα τα μέρη του κόσμου, ώστε οι λαοί, κάτω από άλλες συνθήκες, να μην το λησμονήσουν και να θελήσουν να το επαναλάβουν».

«Να το επαναλάβουμε, λοιπόν. Ναι, να το επαναλάβουμε!»

Τη στάση αυτή του Καντ για τη Γαλλική Επανάσταση επικαιροποίησε στην εποχή μας ο **Ζαν Ζιγκλέρ, Ελβετός καθηγητής κοινωνιολογίας των Πανεπιστημίων της Γενεύης και της Σορβόνης, "Η αυτοκρατορία της ντροπής"», σελ.256-258, Εκδόσεις Σύγχρονοι Ορίζοντες, 2008**

«Γιατί οι ιδιωτικές τράπεζες να μην επιτρέπεται να χρεοκοπήσουν όπως άλλες εταιρίες όπως π.χ. οι αεροπορικές εταιρίες ή οι εταιρίες τηλεπικοινωνιών; Η θεωρία χρηματοδότησης και διάσωσης των τραπεζών είναι μια θεωρία που αφήνει τους τραπεζίτες να απολαμβάνουν τα κέρδη, ρίχνοντας τα βάρη της αποτυχίας στους απλούς ανθρώπους μέσω της φορολογίας και της λιτότητας. Οι πολίτες φωτισμένων δημοκρατιών δεν πρόκειται να το δεχτούν αυτό για πολύ...»

Όλαφουρ Ράγκναρ Γκρίμσον, Πρόεδρος της Ισλανδίας, Διάσκεψη του Νταβός 2013, www.globalresearch.ca

“Όταν κοιτάς την Αμερική, πρέπει να παραδεχτείς ότι έχουμε αποτύχει. Οι περισσότεροι Αμερικάνοι είναι σε χειρότερη κατάσταση σήμερα απ’ ό,τι ήταν πριν από 15 χρόνια.

Ένας εργαζόμενος πλήρους απασχόλησης στις ΗΠΑ είναι σε χειρότερη κατάσταση απ’ ό,τι ήταν 44 χρόνια πριν. Αυτό είναι τρομερό –μισός αιώνας στασιμότητας”

Τζόζεφ Στίγκλιτς, Συνέντευξη στο περιοδικό [The European](http://TheEuropean.com), 23/4/2012

Καρλ Μαρξ: “Ο αθεϊσμός, σαν άρνηση αυτής της πραγματικότητας (της μη πραγματικότητας του ανθρώπου και της φύσης), δεν έχει πια κανένα νόημα, γιατί ο αθεϊσμός είναι η άρνηση του θεού και επιδιώκει να επιβεβαιώσει με την άρνηση αυτή την ύπαρξη του ανθρώπου. Ο σοσιαλισμός δεν αναζητά πια μια τέτοια παρακαμπτήριο μέθοδο. Ο σοσιαλισμός αρχίζει από τη θεωρητική και πρακτική αίσθηση αντίληψης του ανθρώπου και της φύσης σαν ουσιαστικών πραγμάτων. Ο σοσιαλισμός είναι μια θετική ανθρώπινη ατομική συνείδηση, όχι πια μια ατομική συνείδηση που κερδήθηκε μέσα από την άρνηση της θρησκείας όπως ακριβώς η πραγματική ζωή του ανθρώπου είναι θετική και δεν κερδήθηκε μέσα από την άρνηση της ιδιοκτησίας, μέσα από τον κομμουνισμό... Ο κομμουνισμός είναι ο αναγκαίος τύπος και η δυναμική αρχή του άμεσου μέλλοντος, αλλά ο κομμουνισμός δεν είναι αφεαυτού του ο σκοπός της ανθρώπινης ανάπτυξης-η μορφή της ανθρώπινης κοινωνίας. («Οικονομικά και πολιτικά κείμενα»)

Ερνστ Φίσερ, “Τι Είπε Πραγματικά ο Μαρξ”, εκδόσεις Γλάρος, σελ 20

«Το Άουσβιτς και η δολοφονία έξι εκατ. Εβραίων, όπως επίσης και ο Β΄ Παγκόσμιος Πόλεμος του Χίτλερ αποτελούν γεγονότα που έχουν περάσει στο ασυνείδητο των ευρωπαϊκών λαών, έτσι ώστε να αποκλείεται ένας ηγεμονικός ρόλος της Γερμανίας και αυτό θα συνεχισθεί ακόμη για πολύ», ανέφερε ο πρώην ηγέτης της Γερμανίας».

Χέλμουτ Σμιτ, [Το Ποντίκι](#), 8/8/2012

«Ο κόσμος αντιμετωπίζει μια σοβαρή συστημική κρίση. Αν κρίνει κανείς από το μέγεθος τους, οι παγκόσμιες ανισορροπίες σήμερα είναι τόσο μεγάλες που δύσκολα μπορούν να ξεπεραστούν στο πλαίσιο του σημερινού συστήματος. Ουσιαστικά, αυτό που ο κόσμος αντιμετωπίζει είναι μια σοβαρή κρίση, μια διαδικασία παγκόσμιας μεταμόρφωσης. Πρόκειται για μια καθ’ όλα ορατή εκδήλωση μετάβασης σε μια νέα πολιτική, οικονομική, τεχνολογική, και γεωπολιτική εποχή. Ο κόσμος εισέρχεται σε μια εποχή μεγάλων αναταράξεων. Η περίοδος αυτή θα είναι μεγάλη σε διάρκεια και επώδυνη. Δεν θα πρέπει να καλλιεργούμε

ψευδαισθήσεις.»

**Βλαντιμίρ Πούτιν, “Η παγκόσμια κρίση είναι συστημική”,
[RIANOVOSTI](#), 16/1/2012**

«Υπάρχουν σήμερα στις ΗΠΑ κλάδοι στους οποίους ο ανταγωνισμός περιορίζεται ουσιαστικά στις εταιρίες εκείνες που έχουν αρκετά κεφάλαια ώστε να χρηματοδοτήσουν μεγάλες διαφημιστικές καμπάνιες. ... Επακόλουθο όλων αυτών είναι η συγκέντρωση της οικονομικής ισχύος και του πλούτου στα χέρια λίγων μεγάλων ομίλων και επιχειρήσεων, παράλληλα με την συγκέντρωση της πολιτικής ισχύος στα χέρια όλο και μικρότερων ομάδων του πληθυσμού»

Αλ Γκορ, “Προσβολή στη Λογική”, εκδ. Καθημερινή, σελ. 121

«Η ελευθερία δεν κινδυνεύει λιγότερο όταν προσβάλλεται εν ονόματι του αντιφασισμού παρά εν ονόματι του αποκάλυπτου φασισμού».

Έριχ Φρομ, “Ο φόβος Μπροστά στην Ελευθερία”, εκδ. Μπουκουμάνης, σελ. 19

«Το ότι δεν ενδιαφέρεστε για την πολιτική δεν σημαίνει ότι και η πολιτική δεν θα ενδιαφερθεί για εσάς».

Περικλής

«Επιχείρηση που εξαρτά την ύπαρξή της από το να πληρώνει μισθούς κάτω του ορίου διαβίωσης στους εργαζομένους της δεν έχει κανένα δικαίωμα να συνεχίσει σε αυτή τη χώρα».

Φραγκλίνος Ρούζβελτ

«Οι φτωχοί, έστω κι αν δεν συμμετέχουν στα αξιώματα, δεν ζητούν τίποτε περισσότερο από το να μένουν ήσυχοι αρκεί να μην ασκείται σε βάρος τους βία και να μην τους αποστερούν κανένα από τα αγαθά τους. Ο καθένας βρίσκει πιο ευχάριστο να καλλιεργεί τη γή του παρα να ασχολείται με την πολιτική και να είναι έρχων».

Αριστοτέλης, Πολιτικά, iv, 13, 1297 β5

«Μπορεί κανείς για κάποιο συγκεκριμένο, μικρό χρονικό διάστημα, να διαχειριστεί το σύνολο των πολιτών μίας χώρας,

σαν να πρόκειται για ηλιθίους – ορισμένους από αυτούς, ίσως για πάντα.

Εν τούτοις, είναι αδύνατον να τα καταφέρει με όλους και για μεγάλο χρονικό διάστημα».

Αβραάμ Λίνκολν

«Η οικονομική επιστήμη έθρεψε άθελά της την ηθική ανευθυνότητα. Είναι όμως ολοφάνερο ότι η επιδίωξη του ατομικού συμφέροντος –η απληστία– δεν οδήγησε σε κοινωνική ευημερία.»

Joseph Stiglitz, «Ο Θρίαμβος της Απληστίας», εκδόσεις Πασαδόπουλος, σελ. 350

«Η εξασφάλιση της συναίνεσης για αποφάσεις που παίρνονται αλλού έχει γίνει με πολλούς τρόπους το κεντρικό καθήκον της εθνικής πολιτικής. Γι' αυτό ακριβώς μεταβάλλεται σε πολιτική ζόμπι.»

Ούλριχ Μπεκ, “Ελευθερία ή Καπιταλισμός”, εκδόσεις Καστανιώτη εκδόσεις Καστανιώτη, 2001, σελ. 262

«Το χρηματοπιστωτικό σύστημα των ΗΠΑ είχε την εξυπνάδα πως έπρεπε να εκμεταλλευτεί Τους φτωχούς Αμερικανούς, αλλά ήταν ανίκανο να καταλάβει πως θα τους εξυπηρετούσε καλά.»

«Η σύγχρονη αλχημεία συνεπαγόταν τη μετατροπή επισφαλών subprime ενυπόθηκων δανείων σε προϊόντα με βαθμολογία AAA που θεωρούνταν αρκετά ασφαλή ώστε να περιλαμβάνονται στα χαρτοφυλάκια των συνταξιοδοτικών ταμείων» (...)

Joseph Stiglitz, Ο Θρίαμβος της Απληστίας, εκδόσεις Παπαδόπουλος, σελ. 41

«Υπάρχει λοιπόν ένας θεσμικός παραλογισμός. Η συμπεριφορά εντός των θεσμών μπορεί να είναι απόλυτα λογική, αλλά οι θεσμοί οι ίδιοι είναι τόσο παράλογοι ώστε είναι σχεδιασμένοι για να διαλυθούν».

Νόαμ Τσόμσκι, “Ανθρώπινη Νοημοσύνη και το Περιβάλλον”, Διάλεξη στο Πανεπιστήμιο Βόρειας Καρολίνας, Τσάπελ Χιλ, 30 Σεπτεμβρίου 2010

«Υπάρχει μια αυτονόητη λύση στο πρόβλημα των τραπεζών που

είναι πολύ μεγάλες για να πτωχεύσουν: να διαλυθούν. Αν είναι πολύ μεγάλες για να πτωχεύσουν, τότε είναι πολύ μεγάλες για να υπάρχουν.»

Joseph Stiglitz, “Ο Θρίαμβος της Απληστίας”, εκδόσεις Παπαδόπουλος, 2011, σελ. 222

«Η πεποίθηση ότι οι αγορές μπορούν να φροντίσουν τον εαυτό τους, άρα το κράτος δεν θα πρέπει να παρεμβαίνει, οδήγησε στη μεγαλύτερη στα χρονικά παρέμβαση του κράτους στην αγορά.»

Joseph Stiglitz, “Ο Θρίαμβος της Απληστίας”, εκδ. Παπαδόπουλος, 2011, σελ. 200

«Η ελευθερία δεν πρέπει να συγκαλύπτει ούτε την νόμιμη ούτε την παράνομη κατάχρηση εισοδήματος ή πλούτου (...) Μια κοινωνία, στην οποία κυριαρχεί το επιχειρηματικό οικονομικό έγκλημα και η κατάχρηση, ούτε μπορεί να προσφέρει ούτε πάνω από όλα μπορεί να επιβιώσει.»

John Galbraith, “Τα Οικονομικά της Αθώας Απάτης”, σελ. 101

«Μια κρίση τοπική ή παγκόσμια, επιτρέπει να αναδυθούν διάφορες καταστάσεις, ακόμα και κάποιες ιδιαίτερα εποικοδομητικές. Ένα μόνο δεν μπορεί να επιτρέψει: το να συνεχίσουμε όπως πριν. Γιατί τότε η κρίση θα γίνει καταστροφική.»

Ervin Laszlo, “Κοσμική Αλλαγή 2012” , εκδ. Έσοπτρον, σελ. 24

«Η (οικονομική) κρίση έδειξε ότι η μικροοικονομική θεωρία δεν μας δίνει την πλήρη εικόνα. Οι χρηματοπιστωτικές αγορές είναι στην πραγματικότητα ικανές για την πιο θεαματική αυτανάφλεξη (...) Χρειάζονται οι αγορές, όπως τα κράτη, το δικό τους Σύνταγμα;»

Gordon Brown, “Πέρα από το Κράχ”, 2011, εκδ. Πεδίο, σελ. 42

«Η οικονομική επιστήμη, όπως διδάσκεται και νοείται, υστερεί σημαντικά έναντι της πραγματικότητας σε όλες σχεδόν τις σχολές, με εξαίρεση τις σχολές διοίκησης επιχειρήσεων.»

Galbraith John, 2006, “Τα Οικονομικά της Αθώας Απάτης”, εκδ. Α.Α Λιβάνη, σελ. 45

«Τα χρήματα που οι καταθέτες τοποθετούσαν στις τράπεζες

“παίζονταν”σε ριψοκίνδυνα “στοιχήματα” -όχι για την ασφάλεια των καταθετών αλλά προς όφελος των ίδιων των χρηματιστών».

«Πρέπει να εξασφαλίσουμε ότι κάθε δημιουργός (χρηματοπιστωτικού) κινδύνου θα αναλαμβάνει τη μόνιμη ευθύνη για τον κίνδυνο που δημιουργεί.».

Gordon Brown, “Πέρα από το Κράχ”, 2011, εκδ. Πεδίο, σελ. 41, 134

«Στον καπιταλισμό έχουμε τη στυγνή εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, ενώ στον κομμουνισμό έχουμε ακριβώς το αντίθετο.»

Τζον Κένεθ Γκαλμπρέιθ, Ελευθεροτυπία, 2/5/2006

«Οι Ηνωμένες Πολιτείες εξελίσσονται ταχύτατα σε Δημοκρατία της απάτης. Το χρήμα αγοράζει ψήφους, πολιτική επιρροή και κυβερνητικά αξιώματα.

Μπροστά στην Ουάσιγκτον του σήμερα, η Ρώμη του Καλιγούλα μοιάζει με φιλανθρωπικό τσάι ενάρετης ενορίας.»

Γουίλιαμ Χάτον, αρθρογράφος του Guardian, Καθημερινή, 24-10-10

«Η πίστη στην οικονομία της αγοράς στην οποία ο καταναλωτής κυριαρχεί είναι μια από τις πιο διάχυτες μορφές απάτης.»

Galbraith John, 2006, “Τα Οικονομικά της Αθώας Απάτης”, Εκδ. Α.Α Λιβάνη, σελ. 46

«Αν οι Βρετανοί τραπεζίτες είχαν λάβει κατά 10% μικρότερες αμοιβές κατ’ έτος από το 2000 ως το 2007, θα διέθεταν περισσότερο κεφάλαιο (γύρω στα 50 δις. λίρες επιπλέον) για να ανταπεξέλθουν στην κρίση... Αυτό ακριβώς ήταν το ποσό που κατέβαλαν οι φορολογούμενοι για την έκτακτη σταθεροποίηση του τραπεζικού μας συστήματος.»

Gordon Brown, “Πέρα από το Κραχ”, 2011, Εκδ. Πεδίο, σελ. 151

«Η παγκόσμια οικονομία είναι μια εκτός ελέγχου διαδικασία οργανωμένης ανευθυνότητας.»

Μπεκ Ούλριχ, 2001, “Ελευθερία ή Καπιταλισμός”, εκδ. Καστανιώτη

«Η απώλεια του μέλλοντος οδηγεί στο παρελθόν, στην αναγέννηση του εθνικισμού και του θρησκευτικού φανατισμού.»

Έντγκαρ Μορέν

«Μια από τις πιο αποφασιστικές αναμετρήσεις που έχουμε μπροστά μας είναι η κριτική της οικονομικής παγκοσμιοποίησης. Η κριτική της κυριαρχίας της αγοράς είναι ουσιαστικά η καταδίκη του να μπαίνουν τα κέρδη πάνω από όλα.»

Ούλριχ Μπέκ, “Ελευθερία ή Καπιταλισμός”, εκδόσεις ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ, 2005, σελ.254

«Η απαγόρευση του πιστωτικού συστήματος από ένα προκαταρτικό άρθρο της ειρήνης είναι απολύτως επιτακτική, καθώς η τελικά αναπόφευκτη κρατική χρεοκοπία θα ενέπλεκε κατ’ ανάγκην μερικά άλλα αθώα κράτη, τα οποία θα έπληττε δημόσια συμφορά.»

Ιμάνουελ Καντ, “Προς την Αιώνια Ειρήνη”

«Εφόσον πολλοί άνθρωποι ενωμένοι θεωρούνται ένα σώμα τότε έχουν μόνο μια βούληση που αποβλέπει στη διατήρηση όλων μαζί και στο ευ ζην. .. Ειρήνη ενότητα και ισότητα είναι οι εχθροί της πολιτικής μηχανορραφίας.»

Ρουσσώ Ζαν Ζακ, 2004, Το “Κοινωνικό Συμβόλαιο”, εκδόσεις ΠΟΛΙΣ, σελ 170

«Εμπιστοσύνη (στις χρηματοπιστωτικές αγορές) μπορεί να υπάρξει μόνον όταν η πλειοψηφία των ανθρώπων βρίσκονται υπό το κράτος αυταπάτης και πιστεύουν στα ψευδολογήματα. Σύμφωνα με τις απόψεις τους, αν οι τράπεζες χρωστούσαν πέντε φορές περισσότερα από όσα ήταν ικανές να πληρώσουν, και οι άνθρωποι χρωστούσαν μεταξύ τους και στις τράπεζες περισσότερα από αυτά που μπορούσαν να πληρώσουν και παρόλα αυτά όλοι είχαν πεισθεί από το αδιανόητο μύθευμα ότι είναι σε θέση να τακτοποιήσουν τα χρέη τους, τότε αυτό αποτελεί ‘εμπιστοσύνη’ και η οποία μόλις καταρρεύσει μπορεί να αποκατασταθεί μόνον από μια παρόμοια γενικευμένη αυταπάτη.»

Πρώην Κυβερνήτης της Πολιτείας του Illinois

“Η πιο επικίνδυνη από τις κρίσεις οι οποίες ταλανίζουν το σύγχρονο κόσμο είναι αυτή του ελλείμματος δημοκρατίας. Σε περίπτωση που δεν καταφέρουμε να την ανατρέψουμε, πολύ σύντομα

θα μετατραπούμε σε απλούς θεατές ανίκανους για κάθε μορφής κοινωνικής πρωτοβουλίας.»

Νόαμ Τσόμκι, “Κρίση και Ελπίδα”

«Δεν υπάρχουν εξωτερικές πολιτικές πλέον. Τα πάντα είναι μια παγκόσμια εσωτερική πολιτική. Αυτή είναι η νέα πραγματικότητα που την κάνει τόσο ενδιαφέρουσα για τις πολιτικές και τις κοινωνικές επιστήμες.»

Ούλριχ Μπεκ , 22/11/09, πηγή: kathimerini.gr

«Η εφαρμογή καλοπροαίρετων πολιτικών αποφάσεων δημιουργεί την εντύπωση ότι η κατάσταση είναι ελεγχόμενη και η κρίση έχει την απαραίτητη διαχείριση, με αποτέλεσμα να λείπει ο καταλύτης της θέλησης για θεμελιώδη μετασχηματισμό. Μια οπισθοδρομική στρατηγική είναι πιο χρήσιμη από αυτήν την άποψη.»

Έρβιν Λασζλο, “Η Μεγάλη Κβαντική Αλλαγή”

«Είναι δυο φορές χίμαιρα το χτίσιμο της ειρήνης πάνω σε μια βάση οικονομική, που με την σειρά της στηρίζεται στη συστηματική καλλιέργεια της πλεονεξίας και του φθόνου, αυτών ακριβώς των δυνάμεων που εξωθούν τους ανθρώπους σε συγκρούσεις.»

Ε.Φ. Σουμάχερ, “Το Μικρό είναι Όμορφο”

«Η Αμερική είναι, και θα παραμείνει για αρκετό χρόνο, η μοναδική δύναμη που θα διαθέτει το δυναμικό να κινήσει την παγκόσμια κοινότητα προς την απαιτούμενη κατεύθυνση. Μόνο που η ικανότητα της να το πράξει ίσως να απαιτεί κάτι που να μοιάζει με εθνική επιφώτιση, η οποία συνοψίζεται καλύτερα (έστω κι αν υπάρχει κίνδυνος να υπερβάλλουμε λίγο) σε δύο περιβόητες φράσεις: πολιτισμική επανάσταση και αλλαγή καθεστώτος.»

Ζμπίγκνιου Μπρεζσίνσκι, “Τρεις Πρόεδροι και η Κρίση της Αμερικανικής Υπερδύναμης”, Εκδοτικός Οίκος, Α.Α. Λιβάνη

«Γνωρίζουμε πλέον ότι η διακυβέρνηση του οργανωμένου χρήματος είναι επικίνδυνη όσο και η διακυβέρνηση του οργανωμένου εγκλήματος.»

Φραγκλίνος Ρούσβελτ, Πρώην πρόεδρος των ΗΠΑ

«Η κρατικοποίηση των προβληματικών τραπεζών είναι ίσως το μη χειρόν από όσες λύσεις έχουν απομείνει σε όσους χαράσσουν πολιτική.»

Άλαν Γκρίνσπαν, πρώην πρόεδρος της ομοσπονδιακής τράπεζας των ΗΠΑ

«Τίποτα δεν είναι μη αναστρέψιμο και οι δημοκρατικές, ανθρωπιστικές συνθήκες πρέπει να αναγεννώνται σε διαρκή βάση, διαφορετικά εκφυλίζονται. Η δημοκρατία είναι ανάγκη να αναδημιουργείται σε διαρκή βάση.»

Έντγκαρ Μορέν, "Ευρώπη, Πολιτισμός & Βαρβαρότητα", Εκδόσεις Εικοστού Πρώτου

«Αν θέλουμε πραγματικά να βγούμε από την κρίση, πρέπει να αναζητήσουμε το επίκεντρό της... Η όποια αναγέννηση θα έρθει μόνο διαμέσου της αναγέννησης του χώρου και του θεσμού της εργασίας... Ο νέος καπιταλισμός οδήγησε στην αποδυνάμωση των δημοκρατικών αξιών. ...θεωρώ ότι επιβάλλεται να εστιάσουμε την προσοχή μας στο χώρο εργασίας και να δούμε πως αυτός μπορεί να αλλάξει. Καθότι δεν υπάρχει κανένα άλλο πρόσφορο μέσο για να εκπαιδεύσουμε εκ νέου τους ανθρώπους στη συμμετοχή.»

Richard Sennett, καθηγητής Κοινωνιολογίας στο LSE και στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 14/6/09

«Η διανομή και το κόστος της ενέργειας αποτελεί το ισχυρό εκβιαστικό μέσο των δυτικών προκειμένου να εξουσιάζουν τις βιομηχανικές κοινωνίες. Υπόσχονται ενέργεια και ζητούν σε αντάλλαγμα, κομμάτι ή το σύνολο των ελευθεριών τους.»

Μάνος Δανέζης, ZENITH ΤΕΥΧΟΣ 25

«Ποτέ δεν θα κερδίσετε (για το NATO) τον πόλεμο στο Αφγανιστάν... Έχω συνεργαστεί με αυτούς τους ανθρώπους (Ταλιμπάν) και σας λέω ότι δεν πρόκειται να ηττηθούν... Όσο περισσότερους σκοτώνεις τόσο περισσότερο επεκτείνονται. Σας λέω ότι όταν το έθνος μου (Πακιστάν) ξεσηκωθεί, δεν θα είναι ούτε Αφγανιστάν ούτε Ιράκ. Ο αριθμός των νεκρών θα είναι

τεράστιος.»

Αμίρ Σουλτάν Ταράρ, υπεύθυνος των χρηματοδοτούμενων από τη CIA στρατοπέδων εκπαίδευσης Ταλιμπάν τη δεκαετία του 1980, ΤΟ ΒΗΜΑ 14/8/2009

«Αρνούμαι να αποδεκτώ ότι η σωτηρία μας από την κρίση θα εξασφαλιστεί μέσω της διάσωσης και της αναζωογόνησης του υφιστάμενου συστήματος. Μου φαίνεται παράλογη η πεποίθησή μας ότι θα υπερβούμε την κρίση, θέτοντας εκ νέου σε κίνηση το οικονομικό σύστημα που μας οδήγησε σε αυτήν. Ως εκ τούτου, εκτιμώ ότι οι κυβερνήσεις διαπράττουν ένα οδυνηρό σφάλμα. Η προσήλωση στο χρήμα και στη διάσωσή του είναι ένα ανεκδιήγητο λάθος. Κι αν δεν το αντιληφθούμε, τότε – όπως μας δίδαξε ο Μαρξ – θα δούμε την ιστορία να επαναλαμβάνεται ως φάρσα.»

Richard Sennett, καθηγητής Κοινωνιολογίας στο LSE & στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, **Η Καθημερινή, 14/6/09**

«Οι δύο προηγούμενες βιομηχανικές επαναστάσεις είχαν ως χαρακτηριστικό τους γνώρισμα το συγκεντρωτισμό στην παραγωγή και τη διανομή της ενέργειας. Αυτός ο συγκεντρωτισμός είχε ως αποτέλεσμα τη συγκέντρωση των κερδών, και ως εκ τούτου τον συγκεντρωτισμό της απόλυτης εξουσίας, στα χέρια λίγων, εφόσον η ενέργεια αποτελούσε βασική προϋπόθεση επιβίωσης των βιομηχανικών κοινωνιών. Όλα τα προηγούμενα οδηγούν στην κατανόηση ενός θεμελιώδους ανθρώπινου δικαιώματος το οποίο, ναι μεν δεν έχει καταγραφεί ποτέ σε κανένα διεθνές έγγραφο, αλλά αποτελεί τη βάση ενός πολιτισμικού ρεύματος που διαπνέεται από τις αρχές της δημοκρατίας. Το δικαίωμα αυτό αναφέρεται στη δίκαιη κατανομή της ενέργειας που βρίσκεται στον πλανήτη.»

Μάνος Δανέζης, ZENITH ΤΕΥΧΟΣ 25

«Η παρούσα κρίση δεν έχει σηματοδοτήσει το τέλος του καπιταλισμού, αλλά την αποτυχία ενός συγκεκριμένου καπιταλιστικού μοντέλου: το «ανεξέλεγκτο» *laisser faire*. Σηματοδότησε την αποτυχία κάποιων θεωριών, όπως της «αποτελεσματικής αγοράς», των λογικών προσδοκιών», των αυτορρυθμιζόμενων αγορών.»

**N.Ρουμπίνι, Καθηγητής Οικονομικών Πανεπιστήμιο Νέας Υόρκης, Η
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ 6 Ιουνίου 2009**

«Υπάρχουν δύο ειδών πολιτικές. Δεν υπάρχουν ριζοσπαστικές και αντιδραστικές πολιτικές, ούτε προοδευτικές και συντηρητικές, ούτε καν δημοκρατικές και ρεπουμπλικανικές. Υπάρχουν πολιτικές που βασίζονται στο φόβο και πολιτικές που βασίζονται στην εμπιστοσύνη.»

**Ed Muskin γερουσιαστής του Μέιν
(Από το βιβλίο “Προσβολή στη Λογική”)**

«Μέσω μιας συνεχιζόμενης διαδικασίας πληθωρισμού, οι κυβερνήσεις μπορούν να δημεύουν, μυστικά και απαρατήρητα, ένα μεγάλο μέρος του πλούτου των πολιτών τους. Με την τακτική αυτή ...ουσιαστικά πλουτίζει τους λίγους. ... πλήττει και την εμπιστοσύνη μας και μας κάνει να διερωτόμαστε αν η σημερινή κατανομή πλούτου διέπεται πράγματι από δικαιοσύνη.»

**Τζόν Μείναρντ Κέινς «Οι οικονομικές επιπτώσεις της ειρήνης»
(από το βιβλίο “ΤΟ ΠΛΕΓΜΑ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ”, του Niall Ferguson,
εκδ Ιωλκός)**

«Τα άτομα και οι μικρές ομάδες μπορούν ν’ αποτελέσουν αποτελεσματικούς φορείς μετασχηματισμού προς ένα πιο ειρηνικό και βιώσιμο κόσμο.»

Laszlo Ervin

«Ποτέ μην αμφιβάλετε για τη δύναμη μικρών ομάδων ανθρώπων ν’ αλλάξουν τον κόσμο. Τίποτα άλλο δεν τον άλλαξε ποτέ.»

Laszlo Ervin

«... Μπορεί και πρέπει η Ευρώπη να βρει την πολιτική της αποστολή. Ως η αθόρυβη παγκόσμια δύναμη, η Ευρώπη πρέπει να εργαστεί ώστε να μη στερούνται ολόκληρες περιοχές (στον πλανήτη) τα βασικά για τη ζωή. Για να σταματήσουμε την καλλιέργεια του φανατισμού και της τρομοκρατίας πρέπει να φροντίσουμε παγκοσμίως για κοινωνική, υλική, ακόμη και για πολιτισμική ασφάλεια.»

Gerhard Schroder, “ΚΡΙΣΙΜΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

«Όταν οι τράπεζες πήγαιναν καλά, τα στελέχη τους πληρώνονταν καλά, όταν πήγαιναν άσχημα, τα στελέχη τους πληρώνονταν καλά και όταν πήγαιναν πολύ άσχημα, πήραν χρήματα από τους φορολογούμενους και τα στελέχη τους εξακολούθησαν να πληρώνονται καλά... η εκλογίκευση των αμοιβών και του συστήματος των μόνους πρέπει να γίνει τώρα.»

**Άντριου Κουόμο, Γενικός εισαγγελέας Νέας Υόρκης, Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ
1/ 8/ 2009**

«Η Ιαπωνία δεν ήταν επιθετική μέχρις ότου η χώρα έμαθε το κόλπο από τη Δύση. Πριν παραβιαστούν οι πύλες της, οι τέχνες και η φιλοσοφία της ήταν εναρμονισμένες με την ανατολική παράδοση. Όταν υιοθέτησε τη Δυτική τεχνολογία, εγκατέλειψε την αρχαία της κουλτούρα. Ότι συνέβη στην Ιαπωνία μπορεί να συμβεί και στην υπόλοιπη Ανατολή, αλλά ενώ η Ιαπωνία ήταν μια σχετικά μικρή χώρα, η Κίνα, η Ινδία και οι γείτονές τους είναι αχανείς και πολυάνθρωπες. Ας μας βοηθήσουν οι Ουρανοί, αν αντιγράψουν την ιστορία της Ιαπωνίας.»

Όλιβιερ Ράιζερ, καθηγητής της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Πίτσμπουργκ

«Πρέπει να ζητήσουμε επίμονα να σταματήσει η κυνική χρήση ψευδομελετών που αποσκοπούν στον συνειδητό περιορισμό της δυνατότητας του κοινού να διακρίνει την αλήθεια από το ψέμα. Ανεξάρτητα σε ποιο κόμμα ανήκουν και ποιο κόμμα ψηφίζουν, οι αμερικανοί πολίτες θα πρέπει να απαιτήσουν να αποκατασταθεί ο σεβασμός στον ορθό λόγο και στην κυριαρχία του, να αντιμετωπιστεί η προσβολή της λογικής.»

Αλ Γκόρ – “Προσβολή στη Λογική”

Μέσα σε ένα «όλο και περισσότερο δικτυωμένο και διεθνοποιημένο κόσμο» η Ευρώπη υπόσχεται να «βοηθήσει την ανθρωπότητα να αποκτήσει παγκόσμια συνείδηση.»

Τζέρεμυ Ρίφκιν, “Το Ευρωπαϊκό όνειρο”

«Εμείς οι άνθρωποι ζώντας στο δεύτερο μισό του εικοστού αιώνα πρέπει ενσυνείδητα να δημιουργήσουμε μια νέα σύνθεση, ένα πλανητικό τρόπο του σκέπτεσθαι και συναισθάνεσθαι, η οποία θα

είναι για τον επόμενο αιώνα ό,τι ο Σχολαστικισμός για το μεσαίωνα και ό,τι ο Μαρξισμός για το μισό του σύγχρονου κόσμου. Η νέα αυτή σύνθεση πρέπει να αποτελεί μια παγκόσμια φιλοσοφία -όχι πλέον την αποκλειστική ιδιοκτησία ή συνεισφορά του «Δυτικού ανθρώπου»- και θα πρέπει να βρίσκει την πρακτική της εφαρμογή όχι μόνο στη δύση, αλλά και στην ανατολή.»

Όλιβιερ Ράιζερ, καθηγητής της Φιλοσοφίας του Πανεπιστημίου του Πίτσμπουργκ

«Όποιος πιστεύει ότι η διεθνής αγορά πετρελαίου αποτελεί ελεύθερη αγορά «πλανάται πλάνην οικτρά.»

Αλ Γκορ, “Προσβολή στη Λογική”

«Γνωρίζαμε ανέκαθεν ότι το αχαλίνωτο ιδιοτελές συμφέρον είναι δείγμα κακής ηθικής. Τώρα ξέρουμε ότι οδηγεί και σε κακά οικονομικά.»

Φραγκλίνος Ν. Ρούσβελτ

«Χρειάζεται μια τέτοια προσήλωση στην αφηρημένη σκέψη που να κάνει τα ιδιοτελή συμφέροντα που κινούν την καθημερινή ζωή των ανθρώπων και των λαών να σιγάσουν».

Χέγκελ

«Σύνορα από τα οποία δε διέρχονται εμπορεύματα, παραβιάζονται από στρατιώτες».

Abraham Lincoln

ΤΕΧΝΗ & ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

«... Κοιτάχτηκα μες στο νερό, έκατσα και λογάριασα, ζύγιασα το καλό και το κακό του κόσμου.

Κι αποφάσισα, να γίνω το μικρότερο αδερφάκι των πουλιών!»

Νικηφόρος Βρεττάκος, “Πικραμένος αναχωρητής”

«Από τη στιγμή που η τέχνη δεν είναι τροφή των εκλεκτών, ο καλλιτέχνης μπορεί να εκδηλώνει το ταλέντο του με κάθε

ιδιοτροπία, όπως του καπνίσει, με κάθε επινόηση του πνευματικού τσαρλατανισμού. Αλλά οι εκλεπτυσμένοι, οι πλούσιοι, οι χασομέρηδες, οι διυλίζοντες την πεμπτουσία, ψάχνουν για το καινούριο, το αλλόκοτο, το πρωτοφανές, το σκανδαλώδες. Κι εγώ, από τον κυβισμό κι ύστερα ικανοποίησα αυτούς τους κυρίους και τους κριτικούς με πάμπολλα παράξενα που πέρασαν από τον νου, και όσο λιγότερο τα καταλάβαιναν τόσο τα θαύμαζαν. Με το να διασκεδάζω συνεχώς με όλα τούτα τα παιχνίδια, τις λαιδορίες, τους γρίφους, τις σπαζοκεφαλιές και τα αραβουργήματα έγινα διάσημος και μάλιστα πολύ γρήγορα. Και η διασημότητα για ένα ζωγράφο σημαίνει: πωλήσεις, κέρδη, περιουσία, πλούτο.

Όπως γνωρίζετε, σήμερα είμαι διάσημος και πλούσιος, αλλά όταν μένω μόνος με τον εαυτό μου δεν έχω το θάρρος να με θεωρώ καλλιτέχνη με την αρχαία έννοια της λέξης. Ήταν μεγάλοι ζωγράφοι ο Τζιόττο, ο Τισιανός, ο Ρέμπραντ, ο Γκόγια. Είμαι μόνον ένας δημόσιος ψυχαγωγός, που κατάλαβε την εποχή του, που ικανοποίησε όσο μπορούσε την ηλιθιότητα, την κενοδοξία και την απληστία των συγχρόνων του. Είναι πικρή η δική μου εξομολόγηση, πιο οδυνηρή απ' ότι μπορεί να φαίνεται, έχει όμως την αρετή να είναι ειλικρινής».

Pablo Picasso, Περιοδικό The Arts, New York, Μάιος 1923, Πηγή: περιοδικό Φωτοχώρος

«Η ποσότητα της οργανωμένης διασκέδασης μετατρέπεται σε ποιότητα της οργανωμένης σκληρότητας».

Μαξ Χορκχάιμερ, Τεοντορ Αντόρνο, “Η Διαλεκτική του Διαφωτισμού”, εκδόσεις Ύψιλον, σελ. 162

«Τα τραγούδια της μόδας έχουν κάνει προ πολλού βίωμά τους την περιφρόνηση του νοήματος».

Μαξ Χορκχάιμερ, Τεοντορ Αντόρνο, “Η Διαλεκτική του Διαφωτισμού”, εκδόσεις Ύψιλον, σελ. 162